

UPPSTÅNDELSEN
OCH LIVET
EFTER DETTA

Författare

Bediuzzaman SAID NURSI

Bokens ursprungliga namn

Haşır Risalesi (İsveççe)

Översättning

Thomas Keresturi

Redigering

Erdoğan Nil

Redaktör

Hülya Altinkaya

Ansvarig vid bokförlag

REJHAN PUBLICATION

Tryckort

IMAK OFFSET

Istanbul / Türkiye

Rejhan Publication

ul. Iganska nr, 24 04-087, Warszawa

ul. Sarači, 77/1, Morića han, Sarajevo

erdogannil@hotmail.com

copyright© rejhan publication

978-83-63796-17-4

Bediuzzaman
Said Nursi

UPPSTÅNDELSEN
OCH LIVET
EFTER DETTA

REJHAN
PUBLICATION

Augusti, 2013

Det tionde ordet

UPPSTÅNDELSEN OCH LIVET EFTER DETTA

NOTERA

Anledningen till att jag skriver dessa metaforer och jämförelser i form av berättelser är att underlätta förståelsen och visa hur rationell, lämplig, välgrundad och sammanhängande islams sanning är. Berättelsernas betydelse återfinns i de sanningar som avslutar dem, där varje berättelse är en anspelning på den avslutande sanningen. Därför är de inte fiktiva berättelser utan verkliga sanningar.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
 مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"I Guds den Nåderikes, den Barmhärtiges namn!"

"Se där tecknen på Guds nåd – hur Han ger nytt liv åt jorden som varit död! Nytt liv skall Han [också] ge åt de döda! Han har allt i Sin makt." Koranen, 30:50.

Broder, om du önskar en förklaring om uppståndelsen och livet efter detta på ett enkelt och lättförståeligt språk som är tydligt, lyssna då på följande jämförelse tillsammans med min själ.

En gång reste två män till ett land så vackert som paradiset (med detta land avser vi världen). Runt om sig såg de att alla hade lämnat dörren öppen till sina hem och butiker, de brydde sig inte om att vakta dem. Pengar och egendom var lättåtkomliga utan att någon gjorde anspråk på dem. En av de två resenärerna började roffa åt sig av allt han ville ha genom att stjäla och tillskanska sig. Han följde sin lust och gjorde all grymhet och liderlighet. Ingen av landets invånare försökte stoppa honom. Hans vän sade till honom:

"Vad gör du? Du kommer att straffas och jag kommer att dras in i trubbel tillsammans med dig. All denna egendom tillhör staten. Folket i detta land,

även barn, är alla soldater eller statliga tjänstemän. Anledningen till att de inte ingriper mot dig är att de för närvarande är civila. Men lagarna är strikta. Kungen har försett alla med en telefon och hans agenter finns överallt. Gå nu snabbt och försök ordna upp saken."

Men den enfaldiga mannen sade i sin envishet: "Nej, det är inte statlig egendom utan tillhör allmänheten och har ingen uppenbar ägare. Alla kan utnyttja det som man finner lämpligt. Jag ser ingen anledning till att jag ska förnekas utnyttja dessa fina saker. Jag kommer inte att tro att detta tillhör någon förrän jag ser ägaren med mina egna ögon. "På detta sätt fortsatta han att genom filosofiska spetsfundigheter tala och de diskuterade alvarligt frågan. Den enfaldiga mannen sade först: "Vem är kung här? Jag känner inte honom", och hans vän svarade:

"Varje by måste ha sin ledare, liksom varje nål måste ha sin hantverkare och ägare. Och varje bokstav skrivs av någon. Hur kan det då komma sig att ett så extremt välordnat kungarike inte kan ha någon härskare? Och hur kan så mycket rikedom inte ha en ägare, när det varje timme anländer ett tåg¹ fyllt med värdefulla och konstnärliga gåvor som om de kom från ett osynligt rike? Och alla tillkännagivanden

¹ Indikerar en årscykel. I sanning, är varje vår en vagnlast fylld med proviant kommande från det osynliga riket.

och kungörelser, alla sigiller och stämplor som finns på alla dessa varor, alla mynt och flaggor som viftar i varje hörn av riket - kan de vara utan ägare? Det verkar som om du har studerat en aning utländska språk men är oförmögen att läsa denna islamiska skrift. Dessutom vägrar du fråga dem som har kunskapen att läsa den. Kom nu. Låt mig läsa för dig kungens högsta dekret."

Den enfaldiga mannen svarade då:

"Nå, låt oss anta att det finns en kung, vilken skada gör det om jag använder en liten del av all hans rikedom? Kommer hans skatt att minska på grund av det? Hur som helst kan jag inte se något som liknar ett fängelse eller en bestraffning."

Hans vän svarade: "Detta land som du ser är en prövningsplats.. Det är dessutom en utställning i underbar kunglig konst. Det kan betraktas som ett tillfälligt härberge, som saknar grund. Ser du inte att det varje dag anländer en karavan samtidigt som en annan avgår och försvinner. Snart kommer hela landet att ha förändrats, dess invånare kommer att lämna till ett annat och mer varaktigt rike. Där kommer man antingen att belönas eller bestraffas i enlighet med vad man förtjänar."

Denna förrädiska enfaldiga man invände envist: "Det tror jag inte alls på. Är det alls möjligt att det här landet skulle kunna försvinna och förflyttas till ett annat rike?"

Hans trogna vän svarade då: "Eftersom du är så envis och enveten, kom, låt mig visa dig med tolv av de otaliga bevis som finns att det finns en Högsta Instans, en värld av belöning och godhet ochen värld av straff och fängslande. Precis som denna värld delvis töms varje dag skall även en dag komma då den helt kommer att tömmas och förstöras.

o Första aspekten

Är det alls möjligt att det i varje rike, och särskilt ett sådant fantastiskt rike som detta, inte skulle finnas någon belöning för de som lydigt tjänar och inget straff för de som gör uppror? Belöning och straff är praktiskt taget obefintliga här och därför måste det någon annanstans finnas en Högsta Instans.

o Andra aspekten

Se på organisationen och administrationen av detta rike! Se hur alla, även de fattigaste och svagaste, förses med perfekt och fulländad näring. Den bästa vården ges till de sjuka utan anhöriga. Värdefull och läcker mat, tallrikar, juveltäckta dekorationer, broderade kläder, fantastiska fester – allt återfinns här. Se hur alla ägnar vederbörlig uppmärksamhet åt sina plikter, med undantag för enfaldiga människor som du själv. Ingen överträder sina gränser. Den största av alla människor utövar blygsamt och lydigt sin tjänst med en inställning av rädsla och förundran.

Härskaren över detta rike måste då besitta stor generositet och allomfattande medkänsla liksom en enorm storslagenhet, värdighet och heder.

Men generositet kräver frikostighet och medkänsla kan inte vara utan välgörenhet. Storslagenhet kräver ansträngning. Värdighet och heder gör det absolut nödvändigt att uppfostra de ouppfostrade. Dock så kan man inte ens se en tusendel av vad denna generositet och värdighet kräver i detta rike. Förtryckaren behåller sin makt och de förtryckta sin förnedring när de båda avviker och migrerar från detta rike. Deras angelägenheter måste då göras upp i en Högsta Instans.

o Tredje aspekten

Se med vilken upphöjd visdom och ordning saker sköts och med vilken sann rättvisa och balans uppgörelser sker! Ett klokt styrelseskick kräver att de som söker skydd under statens trygga vingar tas emot med välvilja, och rättvisa kräver att undersåtarnas rättigheter bevaras så att statens glans inte besudlas. Men här i detta land uppfylls inte en tusendel av kraven hos en sådan visdom och rättvisa. Till exempel, brukar majoriteten av enfaldiga människor som du själv få lämna detta rike ostraffade.

Alltså skjuts ärenden upp för behandling hos den Högsta Instansen.

o Fjärde aspekten

Se dessa otaliga och makalösa juveler, dessa enastående rätter upplagda som en festmåltid visar att härskaren över dessa ägor besitter en oändlig generositet och en outtömlig skatt.

En sådan frikostighet och en oändlig skatt kräver naturligtvis en festplats som är evig och omfattar alla önskningar. Det kräver dessutom att alla som kommer som gäster, för att ta del av denna fest, ska stanna där för evigt och inte drabbas av död och separation. För precis som upphörande av smärta är en njutning är också upphörandet av njutning smärtsam!

Se dessa uppvisningar och lägg märke till annonserna och lyssna på dessa meddelare som samlar och uppvisar det vackra konstverket av den monark som gör underverk och visar Hans fullkomlighet! De förkunnar hans unika och andliga skönhet och uttrycker de subtila yttringarna i hans dolda skönhet.

Han måste alltså besitta en stor och häpnadsväckande andlig skönhet och fullkomlighet.

En felfri dold fullkomlighet kräver en uppvisning för de som kan uppskatta och beundra den, som kan se den och utropa Mashallah! För att på så sätt visa och tillkännage den. När det gäller den dolda och makalösa skönheten behöver den också bli sedd, eller snarare skåda sig själv på två sätt. Det första består i

att betrakta sig själv i olika speglar och den andra i att betrakta sig själv i betraktandet av en hänförd publik och av förbluffade beundrare. Denna dolda skönhet önskar alltså att se och synas, en evig observation och oupphörlig bevittnelse.

Den önskar också bestående existens för de som skådar den i vördnad och hänryckning. För evig skönhet kan aldrig nöja sig med en övergående beundrare. En beundrare som är förutbestämd att förgås utan hopp om återvändande kommer finna att kärleken vänds till fiendskap när hon föreställer sig sin egen död, hennes beundran och respekt kommer att leda till förakt. Det ligger i människans natur att hata det okända och ovana. Men alla lämnar mycket snabbt detta härberge och försvinner, efter att endast ett ögonblick ha sett en glimt eller en skugga av fullkomligheten och skönheten, utan att på något sätt tillfredsställas.

Alltså går man till ett evigt rike.

o Femte aspekten

Se, det framgår av alla dessa frågor att detta unika Väsen besitter en stor nåd. För han hjälper alla olycksdrabbade offer, besvarar alla frågor och böner och uppfyller barmhärtigt även de mest obetydliga behoven hos de mest ynkliga av undersåtar. Om, foten på en herdes får skulle göra ont ges antingen medicin eller så skickas en veterinär till fåret.

Kom nu, låt oss gå, det är ett stort möte på denna ö. Alla de förnämsta är samlade. Se, en högt uppsatt befälhavare bärande på ädla dekorationer uttalar sig och begär vissa saker från den medkännande monarken. Alla som är närvarande säger: "Ja, vi önskar också detsamma" och bekräftar och samtycker till hans ord. Lyssna nu till orden uttalade av monarkens kära befälhavare:

"O monark som föder oss med sin frikostighet! Visa oss originalen och källan till dessa exempel och skuggor som du har visat för oss! Dra oss nära intill till ditt styres säte, låt oss inte gå under i dessa öknar! Ta oss i din närvaro och förbarma dig över oss! Mata oss med dina läckra gåvor som vi har fått smaka på här! Plåga oss inte med desperation och förvisning! Lämna oss inte dina längtande, tacksamma och lydiga undersåtar att klara sig själv, och på så sätt avrätta oss!" Befälhavaren bönfaller och du hör honom. Är det alls möjligt att en sådan barmhärtig och mäktig monark skulle uppfylla den lägsta mannens mest obetydligaste önskan och inte uppfylla den finaste och högsta strävan hos sin mest älskade och ädla av hans befälhavare?

Dessutom är denna befälhavares önskan också folkets önskan. Dessutom är kungens uppfyllande av denna önskan nödvändig för medkänsla och rättvisa.

Det är en enkel fråga för honom, utan svårigheter orsakar det honom mindre svårigheter än de mest

övergående platser av njutning som finns i världens härberge. Eftersom han har ansträngt sig så mycket på dessa platser av vittnesbörd som endast varar fem eller sex dagar och på att grundlägga sitt rike, för att visa upp lite av sin makt, kommer han utan tvekan på sin tron visa upp sanna skatter, fullkomlighet och färdighet på ett sådant sätt att det får vårt intellekt att häpna.

De som skickats till detta prövningens fält kommer alltså inte lämnas åt sina egna öden, glädjens palats eller fängelsehålor väntar dem.

o Sjätte aspekten

Kom nu, titta! Alla dessa imponerande tåg, flygplan, maskiner, lagerlokaler, utställningar, verksamheter visar att det bakom ridån döljer sig en imponerande styre.²

² När en samtida stor armé får ordern, "ta upp era vapen och fäst era bajonetter," kommer det i enlighet med krigets regler när man är i manöver att likna en skog av upprättstående ekar. Likaså när soldaterna i en garnison vid högtidliga tillfällen beordras att ta på sina paraduniformer och sätta på sig sina medaljer, kommer det från ena änden till den andre likna en färgstark och utsmyckad trädgård, där blommorna har blommat ut. Omvänt, på världens paradplats, när alla de olika och oändliga arterna av den evige Monarkens soldater – änglar, djinn, människor, djur och även känslolösa växer i kampen för livets befarande – får befallningen Var! ooch kommandot "ta upp era vapen och er utrustning, för att försvara er" och de fixerar sina små banonetter

Ett sådant styre kräver ett folk värdiga styret. Men som du ser har all folk samlats i härberget. Ett härbärge som fylls och töms varje dag. All folk befinner sig nu för att testas på provningsplatsen som ändras varje timme. All folk stannar till i denna utställningshall i några minuter för att beskåda exemplar av monarkens välgörenhet, värdefulla produkter av mirakulös konst. Men själva utställningen ändras varje minut. Den som lämnar platsen kommer inte tillbaka och den som kommer lämnar platsen. Nu visar denna situation och omständighet entydigt att bortom härberget, testområdet och uppvisningen finns det permanenta palats, bestående boningar, trädgårdar och

som är de spetsiga träden och växterna i världen – då liknar de en storslagen armé som marscherar fram med fästa bajonetter.

På samma sätt är varje dag och varje vecka under våren som en festival för varje klass i växtriket, och varje klass presenterar sig själv till den bevitnande blicken av den evige Monarken prydda med de utsmyckande dekorationerna som Han har gett dem, som om de vore på parad för att visa sina fina gåvor Han har skänkt dem. Det är som om växterna och träden hörsammade ett gudomligt kommando iklädda sina utsmyckade plagg gjorda med Hans skaparkraft – blommor och frukt. Jordens yta kan då liknas vid en paradplats på en fantastisk högtidsdag, en magnifik parad lysande med soldaternas uniformer och utsmyckade dekorationer.

Ett sådant klokt och välordnat arrangemang och ornament visar med visshet, för alla som inte är blinda, att de har sitt ursprung i kommandot från en monark med oändlig makt och obegränsad visdom.

skattkammare fulla av rena och upphöjda original av de exempel vi ser i den här världen. Det är av hänsyn till dessa som vi anstränger oss här. Här arbetar vi och där får vi vår belöning. Där väntar oss en form och grad av lycka som passar allas förmågor.

o Sjunde aspekten

Kom, låt oss promenera lite och se vad som finns bland dessa civiliserade människor. Se att på varje plats, i varje hörn sitter det fotografer och tar bilder. Se, överallt finns det skriftlärde som sitter och skriver ner saker. Allt registreras. De registrerar de minst betydande av gärningar, de vanligast förekommande av händelser. Titta nu upp mot det höga berget, där ser du den högste fotografen som ägnar sig åt att tjäna kungen.³ Han tar bilder av allt som händer i

³ Några av de sanningar som anges i denna liknelse har framförts i den Sjunde sanningen. Men låt oss påpeka att gestalten för "den högste fotografen som ägnar sig åt att tjäna kungen" är en indikation för den bevarade tavlan. Den faktiska förekomsten av den bevarade tavlan har bevisats i det Tjugosjätte ordet enligt följande: Precis som mindre portföljer antyder att det finns en stor huvudbok, och mindre dokument pekar på förekomsten av ett stort register och flertal mindre läckager på förekomsten av en stor vattenkälla. Likaså pekar, indikerar och bevisar människans kvarhållande förmåga, trädens frukter, fruktens kärnor och frön, som var och en är som en liten portfölj, en bevarad tavla i miniatyr eller en droppe från pennan som skriver den stora bevarade tavlan, förekomsten av den högsta kvarhållande förmågan, ett stort register och en upphöjd bevarad tavla. I sanning demonstrerar de detta för skarpa intellekt.

området. Kungen måste alltså ha utfärdat ordern; "Registrera alla handlingar och gärningar som utförs i riket." Med andra ord låter denna upphöjda personlighet få alla händelser registrerade och fotograferade. Det exakta registret han för måste utan tvekan vara till för att ställa sina undersåtar till svars.

Är det nu alls möjligt att den Allvise och Allbevarande, som aldrig försummar ens de mest banala gärningar hos de lägsta av sina undersåtar, inte skulle registrera de viktigaste handlingarna hos de största av Sina undersåtar, inte ställa dem till svars, inte belöna och straffa dem? Trots allt är det de främsta av Hans undersåtar som utför gärningar kränkande för Hans härlighet, som strider mot Hans stolthet och är oacceptabel för Hans medkänsla. Dessa handlingar förblir ostraffade i denna värld. Därför skjuts domen upp till den Högsta Instansen.

o Åttonde aspekten

Kom, låt mig läsa för dig de dekret som utfärdats av denna monark. Se, gång på gång utfärdar han följande löften och ödesdigra hot: "Jag kommer att ta er därifrån och föra er till platsen för mitt dömmande. Där ska jag skänka lycka till de lydiga och fångsla de olydiga. Genom att tillintetgöra den tillfälliga boningen ska jag upprätta en annan värld som innehåller eviga palats och fängelsehålor."

Han kan lätt uppfylla de löften som han utfärdar och har betydelse för sina undersåtar. Det är dessutom oförenligt med hans stolthet och hans makt att han skulle bryta sina löften.

Se, o du förvirrade! Du samtycker med din lögnaktiga fantasi, ditt förvirrade intellekt, din bedrägliga själ. Du förnekar orden från ett väsen som inte på något sätt behöver bryta sitt löfte och vars stora betydelse inte erkänner någon sådan trolöshet och till vems sannfärdighet alla synliga gärningar vittnar. Du förtjänar verkligen ett stort straff. Du liknar en resenär som blundar för solens ljus och istället ser sin egen fantasi. Hans inbillningsförmåga önskar belysa sin fruktansvärt mörka väg från ljuset av sin hjärna. Om han har utfärdat ett löfte kommer han med alla tillgängliga medel att uppfylla det. Att uppfylla löftet är en enkel uppgift för honom och dessutom nödvändigt för oss och allting, även för honom och hans rike.

Därför finns det en Högsta Instans och stor lycka.

o Nionde aspekten

Kom nu! Se på cheferna över dessa kontor och grupper.⁴ Alla har en privattelefon och kan kontakta

⁴ De betydelser som anges i denna aspekt återfinns i den Åttonde sanningen. Till exempel, med kontorschefer menar vi Profeterna och Helgonen. När det gäller telefonen, är det en gudomlig länk som går från hjärtat och är där uppenbarelserna

kungen direkt. Ibland kan de även gå direkt till honom. Se vad de säger;

De rapporterar enhälligt att, monarken har förberett en storslagen och fantastisk plats för belöning och bestraffning. Hans löften är eftertryckliga och hans hot är stränga. Hans stolthet och värdighet är sådana att han inte på något sätt skulle böja sig för den inneboende uselheten det innebär att bryta ett löfte. Innehavarna av dessa rapporteringar, som är så många att de allmänt kan accepteras, rapporterar vidare med en stark enhällighet och samförstånd att sätet och högkvarteren för den upphöjda monarkin, vars spår syns här, finns i ett annat rike långt härifrån. Byggnaderna som finns på detta testområde är tillfälliga och kommer senare att bytas ut mot eviga palats. Dessa platser kommer att förändras. För denna storslagna och oförgängliga monarki, vars praktfullhet framgår av dess verk, kan på intet sätt grundas eller baseras på sådana övergående, obeständiga, instabila, obetydliga, föränderliga, defekta och ofullkomliga saker. Den grundas snarare på det som är värdigt, som är evigt, stabilt, oändligt, varaktigt och härligt".

Det finns alltså ett annat rike och naturligtvis ska vi gå mot det.

avspeglas och inspirationerna manifesteras. Hjärtat är som telefonens huvud och öra.

o Tionde aspekten

Kom, idag är det vårdagsjämning.⁵ Vissa förändringar och häpnadsfulla saker kommer att ske. Låt oss på denna vackra vårdag ta en promenad till den gröna slätten prydd med vackra blommor. Se, andra går också mot slätten. Titta, det måste vara något magiskt. Byggnaderna blev plötsligt till ruiner och tog en annan form. Titta, det måste vara någon mirakel. För byggnader som blott var ruiner har plötsligt vuxit upp igen och denna tomma slätt har förvandlats till en folkrik stad. Se, varje timme visas en ny scen, precis som en på en bioduk, och antar en ny form. Men märk dock att bland dessa komplexa, snabbt föränderliga och mångskiftande scener existerar en perfekt ordning, så att allt placeras på sina rätta ställen. De fiktiva scener som presenteras på bioduken kan inte vara så välordnade som det här och en miljon skickliga magiker skulle vara oförmögna till denna konstnärlighet. Denna monark som vi inte kan se måste utföra stora mirakel.

⁵ Du kommer att se vad denna aspekt anspelar på i den Nionde sanningen. Vårdagsjämningen motsvarar början på våren. När det gäller den gröna slätten täckt med blommor, är det jordens yta på våren. De förändrade scenerna och vyerna är en anspelning på vårens olika grupper av varelser, klasserna av sommarens skapelser och näringen för människor och djur, som den Allmäktige och Ärorika Skaparen, den Allvise och Sköna Skaparen, från början av våren till slutet av sommaren, frambringat med största medkänsla och oavbrutet avsänder.

O du dåraktiga! Du frågar: "Hur kan detta våldiga kungarike tillintetgöras och återupprättas någon annanstans?"

Du kan se att det varje timme sker otaliga förändringar och revolutioner, precis som den övergång från en värld till en annan som ditt sinne inte kan acceptera. Från denna samling och spridning kan man dra slutsatsen att det finns ett dolt syfte inom dessa synliga och snabba sammansättningar och separationer, dessa föreningar och upplösningar. Tio år av ansträngning åt en sammansättning som är avsedd för att vara en timme. Så dessa omständigheter vi bevittnar är inte själva syftet. De är en slags liknelse för något bortom sig själv, en imitation av detta. Detta upphöjda väsen skapar dessa på ett mirakulöst sätt, så att de formas och sedan sammansätts, och resultatet bevaras och registreras på precis samma sätt som varje aspekt i en manöver på ett slagfält skrivs ned och registreras. Detta innebär att processerna på den stora uppsamlingsplatsen kommer ske baserat på detta. Vidare kommer det att visas på den stora uppvisningsplatsen. Alla övergående och växlande företeelser ger stabila former och eviga frukter.

Alla ceremonier vi ser i den här världen är då till förmån för den stora glädjen, den upphöjda domstolen, och för upphöjda mål som ännu är okända för oss.

o Elfte aspekten

Kom, o envise vän! Låt oss borda ett plan eller ett tåg för att resa öst eller väst, alltså till det förflutna eller framtiden. Låt oss se vilka mirakulösa verk Skaparen har åstadkommit på andra ställen. Se, det finns underverk i varje del av boningarna, de öppna utrymmena och utställningarna vi ser. Men de skiljer sig alla åt när det gäller konstnärlighet och form. Notera emellertid vilken ordning, antydan till uppenbarad visdom, vilket tecken på uppenbar godhet, vilket tecken på upphöjd rättvisa och vilka frukter av allomfattande barmhärtighet vi kan se i dessa övergående boningar, dessa obeständiga öppna platser, dessa flyktiga utställningar. Vem som helst som inte saknar insikt förstår säkert att ingen visdom kan föreställas mer fullkomlig än hans, ingen godhet skönare än hans, ingen medkänsla mer allomfattande än hans och ingen rättvisa härligare än hans.

Om antar att det inte fanns några permanenta boningar, upphöjda platser, fasta stationer, varaktiga bostäder eller någon bosatt och nöjd befolkning i detta rike, och om sanningen i hans visdom, godhet, barmhärtighet och rättvisa inte hade något rike att manifestera sig fullt ut i (för detta förgängliga rike är ingen plats för deras fulla manifestation) – då skulle vi vara tvungna att förneka den visdom vi ser, att förneka den godhet vi observerar, att förneka den barmhärtighet vi ser framför våra ögon och att

förneka rättvisan, av vilka tecknen är uppenbara. Detta skulle vara lika idiotiskt som att förneka solen trots att vi ser solljuset tydligt vid middagstid. Vi skulle också behöva se Skaparen av alla dessa kloka åtgärder, alla dessa generösa handlingar, alla dessa barmhärtiga gåvor, som en tygellös spelare eller förrädisk tyrann (Gud förbjude!). Detta skulle vara att slå sanningen på huvudet. Och att vrida en sanning till sin motsats är omöjlig, enligt enhälliga vittnesmål från rationella grupper, förutom de idiotiska sofisterna som förnekar existensen av allt.

Det finns alltså ett rike bortom vårt eget. I detta rike finns en högsta domstol, en upphöjd plats för rättvisa, en plats för belöning, där all denna medkänsla, visdom, godhet och rättvisa helt kommer uppenbaras.

o Tolfte aspekten

Kom, låt oss nu återvända. Vi skall nu tala med cheferna och tjänstemännen för dessa olika grupper och genom att titta på deras utrustning kommer vi få reda på om den har givits dem endast för att de ska få uppehålla sig en kort stund i detta rike eller om det har givits till förmån för att få ett långt liv av lycka någon annanstans. Låt oss se. Vi kan inte titta på alla och deras utrustning. Men som ett exempelskall vi titta på denna tjänstemans identitetshandling och register.

På handlingen har man noterat rang, lön, plikt, fordringar och instruktioner. Denna rang har inte bara tilldelats honom för ett par dagar, den har givits honom för en längre period. I handlingen står det: "Du kommer få den lönen på det datumen från statskassan". Men datumet i fråga ligger långt in i framtiden, efter att du har lämnat detta rike. På samma sätt har den plikt som nämns på hans handling inte givits för detta tillfälliga rike, utan snarare för att förtjäna en permanent lycka i kungens närhet. Sedan kan de fordringar som tilldelats honom inte enbart vara till för att existera i detta härberge ett par dagar, de kan bara vara till för ett långt och lyckligt liv. Instruktionerna gör det fullständigt klart att han är avsedd för en annan plats, att han arbetar för ett annat rike.

Se nu på dessa register. De innehåller instruktioner för användning och förfogande av vapen och utrustning. Om det inte fanns en annan värld än denna, en upphöjd och evig, skulle både detta oföränderliga register och den tydliga identitetshandlingen vara helt meningslös. Vidare skulle den respekterade tjänstemannen, den ädla befälhavaren, den hedervärda chefen falla till en nivå lägre än de lägsta för alla människor, han skulle vara mer eländig, misslyckad, förödmjukad, drabbad, fattig och svag än alla andra. Denna princip kan tillämpas på allt. Vad du än betraktar vittnar om att det finns en evig värld efter detta dödliga.

O vän! Denna tillfälliga värld är som ett fält. Det är en plats för undervisning, en marknad. Otvivelaktigt kommer den högsta instansen och slutliga lyckan efterträda denna värld. Om du förnekar detta måste du även förneka de identitetshandlingar tillhörande alla tjänstemän, deras utrustning och ordrar, i praktiken måste du förneka alla ordrar som finns i landet, även förekomsten av dess regering och alla de åtgärder som regeringen vidtar. Då förtjänar du inte längre att benämnas människa eller medveten. Du kommer att bli en större dåre än sofisterna.

Men tro inte att bevisen för byte av rike är begränsad till dessa tolv aspekter. Det finns oändliga tecken och bevis som alla visar att detta obeständiga, föränderliga kungarike kommer att förvandlas till ett bestående och oföränderligt rike. Det finns också otaliga tecken och bevis för att människan kommer att tas från detta tillfälliga härberge och skickas till styrets eviga tron. Jag kommer särskilt visa dig ett bevis starkare än alla de tolv aspekterna tillsammans.

Kom nu, titta, mitt i den stora församlingen syns i fjärran samma ädla befälhavare som vi tidigare såg på ön, prydd med otaliga medaljer, göra ett uttalande. Låt oss gå och lyssna. Se, denna högt uppsatta befälhavare förmedlar ett påbud från högsta ort, vackert inskrivet. Han säger:

"Förbered er, ni kommer att gå till ett annat och permanent rike. Där ni lever nu kommer att förefalla

vara en fängelsehåla i jämförelse med det riket. Ni kommer att komma till konungens tron och där kommer ni få ta emot hans medkänsla och frikostighet, om ni lyssnar på detta påbud och lyder det. Men om ni revolterar och inte lyder kommer ni att kastas ned i en skräckinjagande fängelsehåla.”

Sådan är det budskap som han förmedlar. Om du tittar på dekretet kommer du att se att det bär ett sådant mirakulöst sigill att det inte på något sätt kan imiteras. Alla förutom idioter som dig själv vet med säkerhet att dekretet är från kungen. Dessutom bär denna högt uppsatta befälhavare på sådana lysande medaljer att alla utom de blinda förstår att han är en sann förmedlare av kungens order.

Är de alls möjligt att övergången från ett rike till ett annat, som uppfordrande förmedlas av denna högt uppsatta befälhavare i det högsta påbud som tilldelats honom, skulle vara öppen för invändningar? Nej, det är inte alls möjligt, såvida vi inte förnekar allt vi sett.

Nu, o vän, är det din tur att tala. Säg vad du har att säga.

"Vad ska jag säga? Vad kan sägas för att bestrida allt detta? Vem kan tala emot solen mitt på dagen? Jag säger bara: Prisad vare Gud. Hundra tusen tack har jag sparat från fantasins dominans och befriats från lust och åtrå och ett evigt fängelse. Jag har börjat tro att det finns en boning av lycka i monarkens

närhet, skild från detta förvirrade och obeständiga härberge.”

Vår berättelse i form av jämförelse av sanningen om uppståndelsen och livet efter detta är nu klar. Nu, med Guds nåd, kommer vi att gå vidare till den upphöjda sanningen. Vi skall lägga fram tolv sammanhängande Sanningar som motsvarar de tolv Aspekterna som beskrivs ovan, såväl som en Introduktion.

INTRODUKTION

Genom anvisningar hänvisar vi här till flera frågor som förklaras på andra ställen, det vill säga, i det Tjugoandra, Nittonde och Tjugosjätte ordet.

O FÖRSTA ANVISNINGEN

Den dåraktiga mannen i berättelsen och hans pålitliga följeslagare kan jämföras med följande tre par:

Den första: Hjärtat och den instinktiva själen;

Den andra: Filosofistudenterna och studenterna av den Allvise Koranen:

Den tredje: De otroende och det Islamska samfundet.

Filosofistudentens, de otroendes och den instinktiva själens, värsta vilseledning ligger i att inte erkänna Gud. Precis som den pålitlige mannen sade i berättelsen, "Det kan inte finnas någon bokstav utan författare, ingen lag utan en lagstiftare", säger vi också följande:

En bok, särskilt en där varje ord innehåller en annan hel bok inskriven med en liten penna, och där en smal penna i varje bokstav har avtecknat en dikt, kan inte vara utan en författare, det skulle vara helt omöjligt. Detsamma gäller även kosmos som inte kan

vara utan inskrivare, det är i högsta grad omöjligt. För kosmos är just en sådan bok där varje sida innehåller andra böcker, där varje ord innehåller en bok och varje bokstav en dikt.

Jordens yta är blott en enda sida i boken om kosmos, se hur många böcker den innehåller. Varje träd är ett ord, se hur många sidor den innehåller. Varje frukt är en bokstav och varje frö en punkt. I denna punkt finns hela trädets program, index. En bok som denna kan endast ha skrivits av den mäktigaste av pennor tillhörande Besittaren av ära som åtnjuter praktens och skönhetens attribut och är Innehavaren av oändlig vishet och makt. Tro följer därmed oundvikligen om att man observerar världen, om man inte berusats av vilseledning.

På samma sätt kan inte ett hus resa sig utan en byggare, särskilt ett hus prytt med mirakulösa konstverk, fantastisk utformning och dekorationer. Och dessutom lika mycket konst har lagts i varje sten som i hela palatset. Ingen intelligens kan acceptera att huset har rests utan en byggare och det behöver definitivt en mästarkitekt. Dessutom tar verkliga rum form inuti byggnaden och ändras varje timme med största ordning och lätthet, som om det bytte kläder eller som scener på en bioduk. Vi kan till och med säga att i varje sådan scen skapas det ytterligare ett stort antal rum.

På samma sätt kräver kosmos också en oändligt vis, allvetande och allsmäktig skapare. För det storslagna kosmos är ett palats som har solen och månen som dess lampa, stjärnorna som dess ljus och tiden är som ett rep eller band hängande inom det på vilken den Konstnärliga Skaparen varje år trär på en ny värld. Och i denna värld placerar Han tre hundra sextio ordnade former och förändrar dessa med största ordning och vishet. Jordens yta har Han frikostigt brett ut för att varje vår pryda den med tre hundra tusen arter och fyller dem med otaliga typer av generösa gåvor. Detta gör Han på ett sådant sätt att ingen är den andra lik, klart åtskiljbara och distinkta, trots att de är så nära och sammanblandade. Jämför andra saker med detta. Är det möjligt att bortse från förekomsten av en skapare av ett sådant palats?

Återigen, att förneka solens existens på en molnfri dag mitt under dagen när dess spår kan skönjas och dess reflektion kan ses i varje bubbla på havets yta, i varje glänsande föremål på torra land och i varje snöflinga – att förneka detta vore sinnesrubbat. För om man förnekade och vägrade att acceptera existensen av den enda och unika solen skulle man bli tvungen att acceptera att det finns en hel rad mindre solar, varje verklig och existerande i sin egen rätt, lika många som dropparna och bubblorna i havet, så många som antalet delar. Det skulle vara nödvändigt att tro att varje liten partikel innehåller en enorm sol, även om partikeln är tillräckligt stor för att endast

innehålla sig själv. Det skulle vara ett ännu större tecken på vansinne och vilseledning att vägra bejaka de fullkomliga attribut hos den Ärorike Skaparen, även när man skådar det välordnade kosmos som ständigt förändras på ett klokt och regelbundet sätt, oavbrutet förnyas på ett så disciplinerat sätt. Detta vore som att yra som en galning och det skulle bli nödvändigt att tro och acceptera att allting, även att varje partikel, har egenskapen av absolut gudomlighet. För till exempel är varje partikel av luft är på något sätt förmögen att ge sig in och verka på varje blomma, frukt och blad. Om inte partikeln anförtros denna uppgift genom en Skapare måste den känna till strukturen och formen på alla objekt den penetrerar och påverkar. Med andra ord måste den besitta en allomfattande makt och kunskap.

Varje partikel av jord har förmågan att ge näring till alla de olika frön och kärnor som finns. Om de inte agerar under kommando måste de inom sig innehålla utrustning och instrument motsvarande alla de olika träd och växter som finns i världen. Eller för att uttrycka det annorlunda, måste man tillskriva partikeln sådan konstnärlighet och makt att den är medveten om strukturen hos varje del, att den har kunskap om de former som de alla fås att anta och är förmögen att utforma dessa. Jämför alla andra skapelser med detta. Från detta kan man förstå att det i alla ting finns otaliga och uppenbara bevis för Guds enhet. För att skapa allting från ett enda ting och göra

allt till ett enda ting är en uppgift möjlig endast för alltings Skapare. Fäst avseende vid det storslagna tillkännagivandet:

وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

"Det finns ingenting som inte förkunnar Hans härlighet med lovord." För om man inte accepterar den Ende och Unike, måste man acceptera gudar lika många som antalet skapade varelser.

O ANDRA ANVISNINGEN

I vår berättelse nämnde vi en högt uppsatt befälhavare och sade att den som inte är blind och ser hans medaljer kommer att förstå att han handlar i enlighet med en monarks befallning och att han är monarkens privata tjänare. Den högt uppsatta befälhavaren är Guds ädla profet Muhammed, (frid och välsignelse över honom).

Den helige Skaparen av ett sådant utsmyckat kosmos måste av nödvändighet ha en ädel profet, precis som solen av nödvändighet måste ha ljus. För solen kan inte existera utan att ge ljus och gudomlighet utan att visa sig genom profeter. Är det alls möjligt att en skönhet av total fullkomlighet inte önskar uppenbara sig genom en som kan demonstrera och visa upp det?

Är det alls möjligt att en så fulländad konstnärlighet inte skulle vilja tillkännage sig själv

genom meddelare som kommer att få människor att rikta blicken mot honom?

Är det alls möjligt att den universella monarkin av ett allomfattande herravälde inte skulle önska att tillkännage sin enighet och evige bönfallenhet på de olika nivåerna av mångfald och med hjälp av en tjänare som besitter två aspekter? Alltså, samtidigt som han på grund av det allmänna tjänandet är en tjänare av den gudomliga dimensionen på mångfaldens olika skikt, är han också på grund av sin närhet och uppenbarelsen han har fått en verkställare för den gudomliga dimensionen på mångfaldens olika skikt.

Är det alls möjligt att besittaren av oändligt skönhet inte önskar att visa och beskåda sin skönhet i otaliga speglar? Alltså, genom en älskad profet - han är -älskad-, då han genom sitt tjänande blir älskad av Honom och speglar Honom samtidigt som han är en -profet-, och får skapelsen att älska Honom och manifesterar skönheten i Hans Namn.

Är det alls möjligt att Ägaren av skatter, full av underbara mirakel, sällsynta och värdefulla föremål, inte skulle önska och vilja visa upp dem för människans blickar genom en sakkunnig beskrivare och vältaligutställare, och därigenom uppenbara Sin dolda fullkomlighet?

Är det alls möjligt att Han skulle dekorera kosmos med skapelser som alla uttrycker Hans Namns

fullkomlighet och att Han skulle likna kosmos en palats med alla typer av subtil konst och inte utse en lärande vägledare?

Är det alls möjligt att kosmos Herre inte, genom en profet, skulle berätta syftet och ändamålet med alla de förändringar som sker i kosmos, samt gåtan i de tre svåra frågorna som ställs av alla varelser: "Varifrån kommer vi? Vart är vi på väg? Vad är vi?"

Är det alls möjligt att den ärorike Skaparen som tillkännager Sig till medvetna varelser genom dessa fina skapelser och som gör sig älskad genom Sina värdefulla gåvor, inte heller, genom en profet, skulle meddela medvetna varelser vad Han behagar och önskar i utbyte av dem?

Är det alls möjligt att Gud skulle skapa människan i en form som har anlag att vara begiven mångfald, men också besittande förmågan att tjäna enigheten, utan att önska att vända deras ansikten från mångfald till enigheten, med hjälp av en lärande vägledare?

Det finns ett flertal andra funktioner i profetskapet som alla är ett avgörande bevis på att gudomlighet nödvändiggör profetskap.

Har någon någonsin kommit till världen mer värdig och mer i besittning av ovannämnda attribut och funktioner än Muhammed, den arabiska profeten (frid och välsignelse över honom)? Har tiden visat oss en mer passande och lämpligare person för profetskap och uppgiften att förmedla Guds

budskap? Nej, inte alls! Han är mästaren av alla som har fått uppenbarelse, den främste av alla profeter, ledaren över alla renade själar, den som står närmast Gud av alla de som har förts i Hans närhet, den mest fullkomliga av skapelser, monarken över alla vägledare.

Bortsett från de otaliga tecknen på hans profetskap som följer av mer än tusen mirakel, såsom delningen av månen och det flödande vattnet från hans fingrar, som alla lärda enhälligt bekräftar, den Ärade Koranen – en ocean av sanning och en bok mirakulös i fyrtio olika avseenden – är i sig själv tillräckligt för att visa hans profetskap lika tydligt som solen. Eftersom vi har nämnt de fyrtio olika aspekterna av Koranens storsslagenhet i andra avhandlingar, särskilt i det *Tjugofemte ordet*, kommer vi att begränsa vår diskussion om saken här.

O TREDJE ANVISNINGEN

Vad har den lilla människan för betydelse att denna stora värld ska gå till sitt slut och en ny öppnas för att hon ska ställas in för svars. För helt visst bär denna obetydliga människa stor betydelse som mästare över alla varelser, genom sin fullkomlighet i hans uppförande, som meddelare av Guds monarki styre och tjänare av evigheten. Tillåt inte att någon frågar: "Hur kan man förtjäna evig plåga under ett så kort liv?" För otro försöker förminska skapelsen, som är något så värdefullt och upphöjt som ett brev skrivet

av Gud, till djupet av meningslöshet och mållöshet. Det är en förolämpning mot alla väsen eftersom det förnekar och förkastar manifestationen och intrycket av Guds heliga namn som är synliga i alla väsen, och det syftar till att förneka trovärdigheten och sanningshalten i Gud den Allsmäktige. Därför är otro ett brott av oändliga proportioner och förtjänar oändliga straff.

O FJÄRDE ANVISNINGEN

I berättelsen såg vi med hjälp av tolv aspekter att en kung med ett rike som liknar ett övergående härberge med nödvändighet måste ha ett annat rike, ett evigt och permanent, för att manifestera sin prakt och upphöjdheten i sin makt. På samma sätt är det inte alls möjligt att den Evige Skaparen av denna övergående värld inte heller skulle skapa ett evigt rike. Det är inte möjligt att den Evige Skaparen av detta övergående kosmos inte skulle skapa ett annat kosmos, permanent och bestående. Det är inte möjligt att den Vise, Mäktige och Barmhärtige Skaparen av denna värld, som är en uppvisning, ett testområde eller ett fält, inte också skulle skapa en värld efter detta där syftet med denna värld ska uppenbaras. Inträde till denna sanning sker genom tolv portar och de tolv portarna låses upp med hjälp av tolv andra sanningar. Vi börjar med den kortaste och enklaste av dem:

FÖRSTA SANNINGEN

*Herraväldets och suveränitetens port,
manifestationen av namnet Herren*

Är det alls möjligt att Guds herravälde och Hans gudomliga suveränitet skulle skapa ett kosmos som detta, för att visa Sin fullkomlighet, med sådana höga mål och upphöjda syften, utan att upprätta en belöning för de troende, som genom tro och tjänande svarar på dessa mål och syften och straff för de otroende som förolämpar dessa mål och syften?

ANDRA SANNINGEN

*Generositetens och barmhärtighetens port,
manifestationen av namnen för Generositet och
Barmhärtighet*

Är det alls möjligt att Herren över denna värld, som genom Sina verk visar oändlig generositet, oändlig barmhärtighet, oändlig prakt och oändlig ära, inte skulle belöna på ett sätt värdigt Hans generositet och barmhärtighet, och inte straffa på ett sätt värdigt Hans prakt och ära?

Om man betraktar denna värld ser man att alla levande varelser - från de svagaste och mest maktlösa till de mäktigaste - får den näring de är i behov av.⁶

⁶ All laglig näring erhålls inte genom utnyttjande av styrka, utan genom förekomsten av behov. Det avgörande beviset på detta är

De svagaste och mest maktlösa ges den bästa näringen. Alla lidande får hjälp ifrån de minst anar. Denna generositet och givmildhet fördelas med sådan hög generositet att en hand uppenbarligen verkar.

Till exempel kläs alla träd på våren i kläder lika fina som silke och precis som Houri i Paradiset täcks de med blommor och frukter, som om de vore juveler, och ger upphov till otaliga sorters ljuva frukter, på grenar utsökt utsträckta som händerna på en tjänare. På samma sätt får vi hälsosam och söt honung att äta från handen av ett bi med sin gadd, vi kläds i de finaste och mjukaste av kläder med hjälp av en insekt som inte har några händer och i ett litet frö bevaras en stor skatt av barmhärtighet för oss. Det är självklart att allt detta är effekten av en mycket fager generositet, ett högst känsligt sinne för barmhärtighet.

Det faktum att då också, med undantag för människan och vissa vilda djur, allt från solen, månen och jorden till den minsta av varelser, utför sina uppgifter med yttersta noggrannhet, inte överskrider

att maktlösa barn åtnjuter de bästa försörjningsmöjligheterna, medan starka vilda djur lider av alla typer av brister, och att en fisk, på grund av sin brist på intelligens, blir fet, medan den listiga räven och apan förblir tunn i sin strävan efter försörjning. Det finns därför ett omvänt förhållande mellan näring på ena sidan och styrka och viljekraft på andra sidan. Ju mer man förlitar sig på styrka och viljekraft desto svårare blir det att upprätthålla en försörjning.

sina gränser med en tum och lever efter en universell lydnad i en anda av stor vördnad – visar att de verkar under ledning av en stor Besittare av stor ära och värdighet.

Det är också uppenbart att, det sätt på vilket alla mödrar i växt-, djur- och människoriket undsätter sina svaga och maktlösa barn med den utsökta näringen av mjölk, i ömsint medkänsla, är en manifestation av Guds allomfattande barmhärtighet.⁷

Eftersom Herren över denna värld alltså besitter sådan oändlig generositet, barmhärtighet, prakt och ära följer det att Hans oändliga härlighet och prakt kräver att de ouppfostrade uppfostras. Oändlig generositet kräver oändlig belöning. Oändlig barmhärtighet kräver ett skänkande värdig sig själv. I denna övergående värld och detta korta liv upprättas och manifesteras bara en miljondel av allt detta, liksom en droppe i havet.

⁷ Det faktum att ett hungrigt lejon föredrar sin avkomma framför sin egen själ och ger den en bit kött den annars skulle ätit själv, att den fega hönan attackerar ett lejon för att skydda sin unge, att fikonsträdet nöjer sig med lera medan den samtidigt ger mjölk åt sin avkomma frukten – detta bevisar, till vem som helst som inte är blind, att de agerar i enlighet med kommandot från ett Väsen som är oändligt barmhärtigt, generös och omsorgsfull. Återigen visar det faktum att även omedvetna växter och djur fungerar på det klokaste och mest medvetna sätt ovedersägligt att en Allvetande och Allvis har satt dem i arbete och att de agerar i Hans namn.

Det måste därför finnas en annan värld av glädje som kan motsvara denna generositet och är värdig denna barmhärtighet. Man skulle annars behöva förneka existensen av den barmhärtighet som är synlig för oss, och det vore som att förneka existensen av solen som fyller varje dag med ljus. För en död utan liv efter det skulle omvandla medkänsla till katastrof, kärlek till lidande, välsignelse till hämnd, intellekt till ett verktyg för elände och glädje till smärta, så att själva kärnan i Guds barmhärtighet skulle försvinna.

Det måste dessutom finnas ett rike av straff som motsvarade Guds ära och värdighet. För i allmänhet lämnar förtryckaren denna värld medan han fortfarande besitter sin makt och de förtryckta utsätts för förnedring. Dessa frågor skjuts därför upp för att behandlas i den högsta instansen. De försummas inte. Det händer också ibland att straffet även utfärdas i denna värld. De plågor som har drabbat de olydiga och upproriska folken i tidigare århundraden visar att människan inte lämnats åt sitt öde och att hon alltid kan drabbas av slag.

Är det alls möjligt att människan skulle ha en viktig uppgift bland skapelserna och vara utrustad med viktiga egenskaper, att människans Herre skulle tillkännage Sig till henne med alla Sina underbara konstverk, och människan då inte skulle erkänna Honom i gengäld genom sin tro - eller att Gud skulle

göra Sig älskad för människorna genom otaliga ljuva frukter av barmhärtighet, och människan inte skulle göra sig älskad genom sitt tjänande- eller att Gud skulle demonstrera Sin kärlek och barmhärtighet till människan genom Sina olika gåvor och att människan då inte skulle respektera Honom med tacksamhet och lovord - är det alls möjligt att människan skulle förbli ostraffad, lämnad att klara sig själv eller att den mäktiga Besittaren av prakt och ära inte skulle förbereda ett vedergällningens rike till henne?

Är det alls möjligt, å andra sidan, att Han inte skulle förbereda ett rike av belöning och evig salighet för de troende som besvarar den Barmhärtige och Nåderikes önskan att tillkännage sig och genom sin tro erkänner Honom - eller? Som svar på Hans kärlek älskar Honom genom sitt tjänande och som svar på Hans barmhärtighet respekterar Honom genom tacksamhet och lovord?

TREDJE SANNINGEN

Visdomens och rättvisans port, manifestationen av namnen för Visdom och Rättvisa

Är det alls möjligt⁸ att den suveräna Herren som visar Sitt herraväldes suveränitet i visdom och

⁸ Meningen "är det alls möjligt?" upprepas verkligen många gånger eftersom det uttrycker ett mysterium av största vikt. Vilseledning och brist på tro kommer i allmänhet från vanan att

ordning, rättvisa och jämvikt som genomsyrar allt från atomer till solen, inte skulle gynna de troende som tar sin tillflyktsort under den skyddande vingen av Hans herravälde, som tror på Hans visdom och rättvisa, och tjänar Herren med sina handlingar?

Och är det möjligt att Han inte skulle straffa de oförskämda som inte tror på Hans visdom och rättvisa, och gör uppror mot Honom? Nu utövas inte ens en tusendel av den visdom och rättvisa när det gäller människan i denna övergående värld, utan skjuts snarare upp. De flesta människor som är vilseledda lämnar denna värld ostraffade, och de flesta av de som är på rätt väg lämnar denna värld obelönade. Allt skjuts alltså upp till en högsta instans, en yttersta salighet.

Ja, det är uppenbart att det Väsen som kontrollerar denna värld gör så i enlighet med en oändlig visdom. Behöver du ett bevis? Det är bevarandet av intresse

inbilla sig att saker är omöjligt, långt bort från förnuftets rike och därför förneka dem. I denna diskussion om uppståndelsen har det avgörande visats att sann omöjlighet, absurditet och irrationalitet kommer från den felaktiga uppfattningens och vilseledningens väg, medan sann möjlighet, lätthet och rationalitet är kännetecknen för trons väg och Islams gata.

Kort sagt, filosoferna lutar sig mot otron eftersom de ser saker och ting som omöjliga. Det Tionde ordet (diskussion om uppståndelsen), visar med hjälp av den upprepade meningen "är det alls möjligt?" var omöjligheten ligger och ger dem ett slag på munnen.

och nytta i alla ting. Ser du inte att det finns ett stort antal kloka fördelar i alla de kroppsdelar, ben och vener människan har, till och med i i varje partikel av hennes kropp? Ser du inte att det i vissa kroppsdelar finns lika många kloka fördelar som frukterna i ett träd? Allt detta visar att saker sker med oändlig visdom. Förekomsten av yttersta ordning i skapandet av allt är ett bevis på samma sanning.

Kompressionen av det exakta programmet för utvecklingen av en vacker blomma i ett litet frö, inskriptionen i ett litet frö med en ödets penna över trädets handlingar, dess livshistoria och förteckning över utrustning, visar att en penna av yttersta visdom verkar.

Förekomsten av en hög grad av konstnärlighet i allt visar att det även finns en stämpel från en oändligt klok Skapare. Vidare visar integrationen av ett index över allkosmos, nycklarna till att barmhärtighetens skatter och avspeglingen av alla de gudomliga namnen i en liten människas kropp förekomsten av visdom i den oändligt fina konstnärligheten.

Är det nu alls möjligt att den visdom som genomsyrar herraväldet inte skulle vilja främja i evighet de som söker skydd under herraväldets vinge och som lyder genom sin tro?

Önskar du ett bevisatt allt sker med rättvisa och balans? Det faktum att allting har skapats med rätt

mått, fått form och placerats ut på rätt plats visar att allt sker i enlighet med oändlig rättvisa och balans.

På samma sätt är det faktum att allt får sina rättigheter i enlighet med sin förmåga, att de får alla nödvändigheter för sin existens i den mest passande form ett tecken på en hand av oändlig rättvisa.

Återigen visar det faktum att ett svar alltid ges till varje framställan och begäran som görs genom kroppsspråket, genom naturliga behov eller nödvändighet, att det finns en oändlig rättvisa och visdom.

Är det nu alls möjligt att den rättvisa och visdom som skyndar sig att lindra det obetydligaste behovet hos den minsta av skapelser skulle försumma att ge odödlighet, människans största behov, till den största av varelser? Eller att försumma att besvara hennes största vädjan och rop på hjälp? Eller att inte bevara värdigheten hos Guds herravälde genom att bevara rättigheterna för Hans tjänare?

Människan, vars liv är så kort, kan inte uppleva rättvisans verkliga väsen i denna övergående värld, det är av denna anledning ärenden skjuts upp till en högsta instans. För sann rättvisa kräver att människan, denna till synes obetydliga varelse, skulle belönas och straffas, inte i enlighet med hennes obetydlighet, men i enlighet med omfattningen av hennes handlingar, betydelsen av hennes natur och storheten i hennes funktion. Eftersom denna flyktiga

och övergående värld är långt ifrån att manifesteras sådan visdom och rättvisa för människan, som är skapad för evigheten, finns det av nödvändighet ett evigt helvete och evigt paradiset hos den rättvisa och fantastiska Besittaren av skönhet, Den vise och sköna Besittaren av vördnad.

FJÄRDE SANNINGEN

*Generositetens och skönhetens port,
manifestationen av namnen för Generositet och
Skönhet*

Är det alls möjligt att oändlig generositet och frikostighet, outtömliga rikedomar, oändliga skatter, makalös och evig skönhet, felfri och evig fullkomlighet, inte skulle önska förekomsten av behövande tacksamma, längtande avspeglingar och häpna betraktare, alla ämnade att i en evighet stanna i en salighetens boning, en plats för vila? Ja, utsmyckandet av världen med alla dessa konstverk av skönhet, skapandet av månen och solen som dess lampor, göra jordens yta till ett bord och fylla det med de finaste näringarna, göra fruktträd till skålar och förnya flera gånger varje årstid - allt detta bevisar förekomsten av en oändlig generositet och frikostighet. Sådan oändlig frikostighet och generositet, sådana outtömliga skatter och barmhärtighet, kräver förekomsten av en boning av vila, en plats för lycka, som skall vara evig och

innehålla alla önskvärda objekt. De kräver också att de som åtnjuter sådan lycka ska förbli i denna boning av vila i evighet, utan att lida av smärtan från upphörande och separation. För precis som att upphörande av smärta är en form av njutning, så är även upphörande av njutning en form av smärta. Sådan oändlig generositet är önskar inte att utsätta för lidande. Oändlig frikostighet önskar ett evigt paradiset med behövande som är där för evigt.

Oändlig generositet och frikostighet önskar skänka oändlig belöning och oändlig välvilja. Skänkandet av oändlig belöning och oändlig välvilja kräver i sin tur oändlig tacksamhet. Detta nödvändiggör den eviga existensen av dem som tar emot all välvillighet så att de kan visa sin tacksamhet för det eviga skänkandet och den ständiga frikostigheten. En obetydlig njutning, förbittrad av dess upphörande och endast varaktig under en kort period, är inte förenlig med kraven ställda på generositet och frikostighet.

Titta också på världens olika regioner som var och en är en uppvisningsplats av Guds konstverk. Se de gudomliga tecknen i händerna på alla de växter och djur som finns på jordens yta.⁹ Lyssna på profeterna

⁹ Förekomsten av en utformad och prydd blomma, en mycket konstnärligt utformad och besmyckad frukt på en kvist så tunn som en tråd, fäst vid ett torrt, benliknande träd – detta är utan tvekan ett tillkännagivande till alla levande varelser om den sköna konsten som produceras av en kunnig, klok och mirakulös

och helgonen, de som förkunnar herraväldets skönhet. De visar enhälligt den ärorike Skaparens felfria fullkomligheter genom att demonstrera Hans mirakulösa konstverk och därmed inbjuda människors blickar.

Skaparen av denna värld har alltså viktiga, häpnadsväckande och hemliga fullkomligheter och vill genom Sin mirakulösa konst visa upp dessa. För hemlig och felfri fullkomlighet kan uppenbaras till de som kan uppskatta, beundra och förundrat blicka över det. Evig fullkomlighet kräver evig uppenbarelse. Sådan evig uppenbarelse kräver i sin tur evig existens av de som uppskattar och beundrar det. Värdet av fullkomlighet kommer alltid sjunka i beundrarnas ögon som saknar evig existens.¹⁰

Återigen vittnar de sköna, konstnärliga, lysande och utsmyckande varelserna som täcker jordens yta om en enastående andlig skönhet och visar att den diskreta charmen hos en dold skönhet, precis som

skapare. Detta gäller inte bara för växtriket, utan också för djurriket.

¹⁰ I samband med denna punkt följer några ordspråksmässiga händelser. En ryktbar skönhet stötte en gång bort från sin närvaro en vanlig man som hade blivit förälskad i henne. För att trösta sig, sade han, "Vad ful hon är!", för att förneka hennes skönhet.

En gång stod en björn under en vinspaljé och ville äta druvorna. Men den kunde inte nå ut till druvorna eller klättra upp på spaljén. För att trösta sig själv sade den då "druvorna måste vara sura" och morrande gick den sin väg.

solljuset vittnar om solen.¹¹ Varje uppenbarelse av denna heliga, enastående skönheten visar att det finns otaliga dolda skatter i vart och ett av Guds namn.

En sådan upphöjd, makalös och dold skönhet vill, precis som den vill se sin egen härlighet i en spegel och skåda graden i sin skönhet i en medveten reflektion, också att se sin egen skönhet genom andras ögon. Den vill alltså se sin egen skönhet på två sätt: dels genom speglar i olika färger, dels genom blickarna från längtande åskådare och häpna beundrare.

Kort sagt vill skönheten och fågningen se och bli sedd. Att se och bli sedd kräver förekomsten av längtande åskådare och häpna beundrare. Och eftersom skönhet och fågning är evig måste de längtande ha evigt liv. En evig skönhet kan aldrig nöja sig med övergående beundrare. En beundrare som är dömd till irreversibel separation finner sin kärlek vändas mot agg när hon uppfattar separationen. Hennes beundran kommer att leda till förlöjligande, hennes respekt till förakt. För precis som en egoistisk människa är en fiende till det för

¹¹ Även om alla varelser som fungerar som avspeglingar för Guds skönhet försvinner hela tiden, kommer de som kommer efter visa och manifestera sina former och egenskaper med samma vackra skönhet. Detta visar att den berörda skönheten inte tillhör dem, de synliga exemplen på skönhet är snarare ett tecken och indikation på en enastående och heligt skönhet.

henne okända motsätter hon sig också allt som ligger utanför hennes räckvidd- Kärlek som inte är oändlig kommer att svara på en skönhet som förtjänar oändlig beundran med implicit fiendskap, hat och avvisande. Av detta förstår vi den djupa orsaken till de otroendes fiendskap mot Gud.

Sådan oändlig generositet och frikostighet, enastående rättvisa och skönhet, felfri fullkomlighet kräver förekomsten av eviga tacksamma, längtande och beundrare. Men vi ser i världens härberge att alla snabbt lämnar och försvinner, endast ett fåtal får ett smakprov av denna generositet. De får aptit men går utan att ha kunnat äta. Efter att bara ha sett ett svagt ljus av fullkomligheten eller snarare en svag skugga av dess ljus, går de utan att på något sätt ha blivit tillfredsställda. Det framgår då att människor går mot en plats av evig glädje.

Precis som denna värld med alla dess varelser på ett avgörande sätt visar förekomsten av den ärade Skaparen, visar, indikerar och kräver på samma sätt Hans heliga attribut och namn förekomsten av livet efter detta.

FEMTE SANNINGEN

Det muhammedanska tjänandet och medkänslans port, manifestationen av namnen för Besvararen av bön och den Medkännande

Är det alls möjligt att en Herre som besitter oändlig medkänsla och barmhärtighet, som omsorgsfullt uppfyller det minsta av behov hos Sin obetydligaste av varelser på det mest oväntade sätt, som lyssnar till den dova vädjan om hjälp hos Sin mest obskyra varelse och som besvarar all framställan Han hör, vare sig den är högljudd eller stum – är det alls möjligt att en sådan Herre inte skulle hörsamma den största framställan från Sin främsta tjänare, den mest älskade bland Sina skapelser, att Han inte skulle höra och bevilja hennes mest upphöjda bön?

Den vänlighet och lätthet som uppenbaras i utfodringen och uppfostringen av svaga och unga djur visar att Ägaren över kosmos utövar sin makt med oändlig nåd. Är det alls möjligt att en medkänsla som är så barmhärtig i utövandet av makt inte skulle acceptera bönen från den mest dygdiga och vackra av sina skapelser?¹² Denna sanning förklaras i det

¹² Han vars rike har varat i 1350 år, som generellt har haft mer än 350 miljoner undersåtar, till vem hans undersåtar dagligen förnyar sin trohetsed och till vems fullkomlighet de ständigt vittnar, vars kommandon följs i fullkomlig underkastelse, vars andliga nyans har färgat hälften av hela världen och en femtedel

Nittonde ordet, men låt oss upprepa vårt påstående om saken här:

O vän som lyssnar till dessa ord tillsammans med min själ! I jämförelsen sade vi att ett möte ägde rum på en viss ö och där höll en högt uppsatt befälhavare ett tal. Realiteten han syftar på är detta;

Kom, låt oss resa tillbaka till den arabiska halvön i Profetens välsignade era för att besöka och titta på honom medan han utför sitt tjänande. Se, precis som han är medlet för att uppnå evig salighet genom sitt profetskap och vägledning är han även orsaken till förekomsten av denna lycka och medlet för att skapa Paradiset genom sitt tjänande.

Se nu! Denna person ber för evig salighet i sådan upphöjd bön, med sådant upphöjt tjänande att det är som om den här ön, eller till och med hela världen, bad och åkallade tillsammans med honom. För det tjänande han utför omfattar inom sig inte bara

av mänskligheten, som är älskad av människors hjärtan och undervisare av deras andar – ett sådant väsen är utan tvekan den största tjänaren av Herren, som härskar över universum. Eftersom dessutom de flesta rikena av varelser applåderade detta väsens funktion och plikt genom att varje bär frukten av hans mirakel, är han helt visst den mest älskade av varelser i kosmos. Likaså är den önskan om att evigt existera hos alla människor som finns i deras natur, en önskan som lyfter människor från det lägsta av de lägsta till det högsta av de högsta, den största av alla önskningar och begäran. Den störste bland Hans tjänare lägger fram denna önskan å allas vägnar.

tjänandet från det samfund som följer honom, utan också alla andra profeters tjänande. Dessutom utför han sina upphöjda böner i en sådan stor församling att alla glänsande och fullkomliga människor, från Adams tid fram till vår egen, följer honom i bön och säger "amen".¹³

Han ber för ett sådant universellt behov – odödlighet – att inte bara människorna på denna jord, utan också de som lever i himlarna och hela skapelsen deltar i hans böner och tyst förkunnar "ja, o Herre! Bevilja hans bön, vi önskar samma." Han anhåller om evig salighet med en sådan rörande sorg och så älskvärt och i sådan längtan, samt så vädjande att han får hela kosmos att gråta och på så sätt ta del hans bön.

¹³ Från den tid då Profeten – frid och välsignelse vara över honom – först gjorden sin åkallan fram till idag, är alla åkallan mot honom för frid och välsignelse från hans samfund en typ av evigt amen till hans bön, en form av universellt deltagande i den. Varje åkallan av frid och välsignelse över honom av varje medlem av det muslimska samfundet under bönen, liksom bönen för honom yttrade efter det andra böneutropet enligt Shafi'i skolan – även detta är ett kraftfullt och universellt amen till hans åkallan för evig salighet. Så evigheten och evig salighet som önskas av alla människor med all deras styrka, i enlighet med deras ursprungliga disposition, begärs i mänsklighetens namn av profeten, frid och välsignelse vara över honom, och den upplysta delen av mänskligheten säger "amen" efter honom. Är det alls möjligt att en sådan bön inte skulle accepteras?

Se, han önskar och ber för lycksalighet, för ett sådant syfte och mål att han lyfter människan och alla varelser från fångenskap i urusla tillstånd av fullständig förintelse, från värdelöshet, meningslöshet och mållöshet till toppen av älskvärdhet, evighet, upphöjd funktion och till nivån av att vara ett skript skrivet av Gud.

Se, han anhåller med sådan upphöjd vädjan om undsättning, med sådan ljuv begäran om nåd att det vore som om han fick alla varelser, himlarna och jorden att lyssna och att hänfört upprepa hans bön med ropet "amen, o Herre, amen!"¹⁴

¹⁴ I själva verket är det inte alls möjligt att Herren över denna värld, vars samtliga gärningar av självklarhet är inspirerade av medvetande, kunskap och visdom, skulle vara ovetande och oinformerad om handlingarna hos de främsta bland Sina skapelser. Återigen är det inte alls möjligt att den Allvetande Herren skulle förbli likgiltig till gärningarna och böerna från denna främsta av Hans skapelser, och anse dem vara oviktiga trots att Han är medveten om dem. Det är vidare omöjligt att den mäktiga och barmhärtiga Herren av världen inte skulle acceptera hennes böner, eftersom Han inte varit likgiltiga för dem. Ja, genom ljuset av det Muhammed (frid och välsignelse över honom) har världens form förändrats. Människans och kosmos alla varelsers sanna väsen blev uppenbar genom detta ljus, det blev klart att de var och en är missiv för den Evigt Bönfallde genom förkunnandet av de gudomliga namnen, värdefulla och djupgående varelser med tjänster och som är avsedda att manifesteras evigheten. Vore det inte för ljuset skulle varelser dömas till fullkomlig förintelse, de skulle bli värdelösa, meningslösa, odugliga, förvirrade, resultatet av blind slump,

Se han ber om salighet och evighet från en Skapare så Allhörande, Generös och Mäktig, så Allseende, Barmhärtig och Kunnig att Han ser, hör, accepterar och förbarmar sig över den hemligaste önskan, den hemligaste bönen från den mest hemligaste av Hans skapelser. Han besvarar all vädjan även om de ges i tysthet. Han skänker allt och besvarar all vädjan på ett sådant klokt, insiktsfullt och barmhärtigt sätt att ingen tvekan kvarstår att all denna omvårdnad och reglering endast kan komma från En Allhörande och Allseende, En Generös och Barmhärtig.

Låt oss lyssna till Universums Stolthet som är mänsklighetens ära och den enda unika i hela skapelsen, som stående på denna jord lyfter sina händer mot himlen och ber en bön som omfattar kärnan i hela mänsklighetens tjänande.

Se, han ber om evig salighet för sig själv och för sitt samfund. Han ber för evighet och Paradiset. Han ber med de gudomliga namnen vars skönhet visas i speglarna av skapelserna. Du kan se att han ber om nåd från dessa namn. Om det inte fanns otaliga skäl

sänkta i illusionens mörker. Det är av denna anledning att precis som människan säger "amen" till bön av profeten, så är även alla andra varelser, från jordens yta upp till stjärnorna, stolta i att vara i hans ljus och förkunna sin koppling till honom. Själva andan i tjänandet av profeten är i själva verket ingen annan än denna bön. Återigen är alla rörelser och mekanismer i kosmos i grunden en bön. Till exempel är utvecklingen av ett frö en form av bön till Skaparen för att bli ett träd.

och anledningar till förekomsten av livet efter detta, skulle en enda bön från denna upphöjda varelse vara tillräckligt för att skapa Paradiset, en uppgift lika enkel för den barmhärtige Skaparens makt som skapandet av våren.¹⁵

Hur skulle sannerligen Paradisets skapelse vara svår för Besittaren av absolut makt, som varje vår förvandlar jordens yta till en slätt för uppståndelse och frambringar hundra tusen exempel på uppståndelse? På precis samma sätt som profetskapet för Profeten var anledningen till grundandet till detta rike av prövning och mysteriet

لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ لَمَا خَلَقْتُ الْآفَلَكَ

”Vore det inte för dig skulle jag inte skapat världarna” en indikation på detta så var även det tjänande han utförde anledningen till grundandet av glädjens boende.

Är det alls möjligt att den felfria fulländade konstverket, den makalösa skönheten i herraväldet som uttrycks i världens ordning och den allomfattande barmhärtigheten som häpnar alla, inte

¹⁵ För att på jordens yta visa alla de underbara exempel på konst och uppståndelsen som, jämfört med livet efter detta är som en begränsad sida, och i perfekt ordning på denna sida skriva in och ta med alla de olika arterna i skapelsen, som liknar 300 000 olika böcker, är synnerligen svårare än att bygga och skapa den känsliga och symetriska struktur i Paradiset i evighetens breda rike.

skulle besvara hans bön, och därmed tolerera en extrem form av fulhet, grymhet och oordning?

Är det möjligt att höra de mest obetydliga och oväsentliga önskningarna och bevilja dem, men inte höra, förstå och utföra betydande och viktiga önsksningar? Nej, tusen gånger nej! Sådan skönhet kan aldrig acceptera en sådan fulhet och själv bli ful.¹⁶

Så precis som profeten öppnade portarna till denna värld med sitt profetskap öppnar han också portarna till livet efter detta med sitt tjänande.

عَلَيْهِ صَلَوَاتُ الرَّحْمَنِ مِلْءُ الدُّنْيَا وَ دَارِ الْجَنَانِ *
 اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى عَبْدِكَ وَ رَسُولِكَ ذَلِكَ
 الْحَبِيبُ الَّذِي هُوَ سَيِّدُ الْكَوْنَيْنِ وَ فَخْرُ الْعَالَمِينَ وَ
 حَيَاتُ الدَّارَيْنِ وَ وَسِيلَةُ السَّعَادَتَيْنِ وَ ذُو الْجَنَاحَيْنِ وَ

¹⁶ Man är enhälligt överens om att en fullständig omkastning av sanningen är omöjlig. Det är helt omöjligt att någonting skulle bli raka motsatsen till och omvänt sig själv, och omöjligt tusen gånger om att någonting skulle bibehålla sin egen natur och ändå på samma gång bli identisk med dess motsats. Därmed kan oändlig skönhet inte bli fulhet och ändå behålla sin skönhet. I vårt exempel är det inte möjligt att Herraväldets skönhet en skönhet som är märkbar och som manifesteras i dess existens, skulle bibehålla sitt innersta väsen som skönheten i Herraväldet, men bli själva kärnan i fulheten. Detta skulle vara den märkligaste av alla omöjliga och falska föreställningar i världen.

رَسُولُ الثَّقَلَيْنِ وَ عَلَى آلِهِ وَ صَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَ عَلَى
إِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَ الْمُرْسَلِينَ آمِينَ

Må den Medkännandes välsignelse vara över honom, till omfattningen av allt denna värld och paradiset innehåller. O Gud, bevilja välsignelse och frid till Din tjänare och profet, den Älskade som är Herre över båda rikena, alla världars stolthet, källan till liv i båda rikena, medlet för att uppnå lycka här och i livet efter detta, han som har två vingar, som är profet till både människor och djinn – till honom och till hans familj, och alla hans följeslagare, liksom hans bröder som är profeter och har fått uppenbarelser. Amen.

SJÄTTE SANNINGEN

Praktens och evighetens port, manifestationen av namnen för den Ärorike och Evige

Är det alls möjligt att herraväldets prakt som underkuvar och organiserar alla varelser, från solen och träden ner till de minsta partiklarna, liksom lydiga soldater, skulle koncentrera hela sin uppmärksamhet till de eländiga och övergående varelser som passerar ett tillfälligt liv i denna världs härberge, och inte skapa ett evigt rike av prakt, en oändlig plats för gudomlighet?

Uppvisningen av gudomlig prakt i säsonger växling, planeternas häpnadsväckande rörelser i

himlarna som om de vore flygplan, underkastandet av allting och skapelsen av jorden som människans vagga och solen som dess lampa, enorma omvandlingar såsom återupplivandet och utsmyckningen av denna döda och torra jordglob – allt detta visar att bakom slöjan finns ett storslaget herravälde och att en fantastisk styre verkar. Ett sådant gudomligt rike kräver ett folk värdiga sig själv, liksom ett lämpligt sätt att manifesteras. Men titta på detta världens härberge och du kommer att se det egenskapsmässigt mest omfattande och betydande folket endast är tillfälligt samlade och i det mest eländiga skick. Härberget fylls och töms varje dag.

All folk stannar bara tillfälligt i denna prövningens boning för testas i tjänst. Själva boningen förändras varje timme.

Återigen stannar alla bara under några korta minuter på denna utställningsplats för att skåda exemplaren över den ärade Skaparens värdefulla gåvor, att se Hans mirakulösa konstverk visas upp på världsmarknaden, med en köpares ögon. Sedan försvinner de. Själva utställningen ändras varje minut. Den som lämnar den återvänder aldrig och den som kommer dit kommer tillslut avvika.

Detta tillstånd och denna omständighet visar definitivt bortom detta härberge, denna prövningens plats, denna uppvisning, finns permanenta palats och eviga boningar som helt uppenbarar och stödjer den

eviga suveräniteten. Det finns trädgårdar och skattkammare fulla av rena och upphöjda original av de exemplar och former vi ser i denna värld. Strävan i denna värld är för det som väntar oss där. Vi arbetar här och belönas där. Lycksalighet väntar alla där, i enlighet med var och ens förmåga, så länge man inte slösar av sin del. Ja, det är omöjligt att ett sådant evigt styre skulle koncentreras till dessa eländiga övergående varelser.

Betrakta denna sanning genom teleskopet av följande jämförelse. Du reser längs en väg. Du ser en karavanseraj framför dig på vägen, som byggts av en stor personlighet för människor som kommer besöka honom. Miljontals spenderas på utsmyckning av karavanserajen så att gästerna ska kunna njuta av sin övernattnings och undervisning här. Men gästerna ser mycket lite av dessa dekorationer och får smaka på den glädje som erbjuds dem under bara en kort stund och de går sin väg utan att tillfredsställas. Men varje gäst tar ett fotografi av föremålen i karavanserajen genom sin speciella kamera. Dessutom noterar den stora personlighetens tjänare med stor omsorg alla gästers beteende vilket sparas i ett register. Du ser också han varje dag förstör de flesta av dessa värdefulla dekorationer och ersätter dem med nya dekorationer för nyanlända gäster. Efter att ha sett allt detta, finns det då några tvivel att denna stora personlighet som konstruerat denna karavanseraj har permanenta och upphöjda boningar, outtömliga och

dyrbara skatter, ett oavbrutet flöde av stor generositet? Genom den generositet som visas i karavanserajen avser han bara att reta sina gästers aptit med de saker han har i sin omedelbara närvaro. Att väcka deras begär efter de gåvor han har förberett för dem. Detsamma gäller om du betraktar tillståndet i denna världs härberge, utan att berusa dig, så kommer du att förstå följande nio principer:

o Första principen: Du kommer att förstå att denna värld inte existerar för sin egen skull, inte mer än vad karavanserajen gör. Det är omöjligt att den skulle ta denna form av sig själv. Det är snarare ett välkonstruerat härberge, klokt utformat för att ta emot karavaner av varelser som ständigt anländer för att sedan avgå igen.

o Andra principen: Du kommer att förstå att de som bor i detta härberge är gäster. De är inbjudna av deras generösa Herre till fridens boning.

o Tredje principen: Du kommer vidare att förstå att utsmyckningen av denna värld inte bara är för njutningens eller beundrans skull. För även om de ger kort glädje orsakar de smärta under en längre period när de upphör. De ger dig ett smakprov och retar din aptit, men tillfredsställer aldrig. För antingen är deras livslängd kort eller så är ditt liv kort, för kort för att tillfredsställas. Dessa utsmyckningar av högt värde och kort varaktighet måste då vara tillför att ta lära

av,¹⁷ för att väcka tacksamheten och för att uppmuntra människor att söka upp de eviga originalen av vilka de är kopior. De är alltså till för andra upphöjda mål.

o Fjärde principen: Du kommer också att förstå att dekorationerna i denna värld¹⁸ endast är

¹⁷ Alltings livslängd är kort, även om dess värde och nyanserna i dess konstnärlighet är så höga och vackra. Det innebär att allting bara är ett exempel, en form av något annat, att det har funktionen av att dra till sig blicken till det äkta och ursprungliga objektet. När detta nu är fallet kan man säga att de mångfärgade utsmyckningarna i denna värld är exempel på frikostigheten i Paradiset, som förberetts av Den medlidsamme och barmhärtige för Hans älskade tjänare.

¹⁸ Det finns ett flertal syften för alltings existens, och ett antal resultat flödar från dess väsen. Dessa är inte begränsade till denna värld och människors själar, som vilseledda människor föreställer sig, och alltså förloras i fåfänga och mållöshet. Tvärtom relaterar existensens syfte och alltings resultat följande tre kategorier.

Det första och det mest upphöjda avser Skaparen. Det består i att presentera de utsmyckade och mirakulösa underverken för det Eviga Vittnets blick som Han har fäst till det aktuella objektet, som i en militärparad. Att titta på det ett ögonblick är tillräckligt. Kanske är dess förmåga som är dess syfte innan den förkroppsligas även tillräcklig. Detta syfte förverkligas fullt ut, till exempel, känsliga varelser som inte förkroppsligas alltså, frön och kärnor, var och en ett konstverk, som aldrig bär en frukt eller blomma. De förblir alla orörda av fåfänga och mållöshet. Därmed är det första syftet för allting att förkunna, genom sitt liv och sin existens, maktens mirakel och konstnärlighetens spår från Skaparen och visa dem för den Ärorike Monarkens blick.

Det andra syftet med all existens och alla skapelsers resultat avser medvetet skapande. Allting är som en skrivelse visande sanningen, en konstnärlig dikt eller ett klokt ord från den ärorike Skaparen, som bjuds änglarnas och djinnens, samt människors och djurs blickar, och önskas läsas av dem. De är föremål för kontemplation och undervisning av varje medveten varelse som ser på de.

Det tredje syftet med all existens och alla skapelsers resultat avser skapelsernas själar och utgör mindre indirekta resultat som upplevelsen av njutning och glädje, samt leva med en viss grad av beständighet och komfort.

Till exempel om vi reflekterar över syftet med en tjänare som är anställd av en styrman på något regalskepp, ser vi att endast 1/100 av det syftet avser styrmannen själv, d.v.s. den lön han erhåller, 99/100 av syftet avser den kung som äger skeppet. Ett liknande samband finns mellan syftet hos en sak avseende sin egen själ och sin världsliga existens, samt dess syfte relaterat till Skaparen.

Mot bakgrund av denna mångfald av syften kan vi nu förklara den ultimata kompatibiliteten mellan gudomlig vishet och ekonomi å ena sidan och gudomlig frikostighet och generositet faktiskt oändlig generositet å andra sidan, även om de verkar vara i motsats och motsägelsefullhet. I sakers enskilda syften, dominerar frikostighet och generositet, och namnet hos Den generösa manifesteras. Ur det individuella syftets synvinkel, är frukt och frön verkligen bortom beräkning, och de demonstrerar oändlig generositet. Men i de universella syftena dominerar visdomen och namnet hos den Allvise manifesteras. Oavsett hur många syften ett träd har innehåller dess frukter många syften, och dessa kan delas in i de tre kategorier vi har fastställt. Deras universella syften visar en oändlig visdom och ekonomi. Oändlig visdom, generositet och frikostighet kombineras sålunda, trots deras uppenbara motsättning. Till exempel är ett av armens syften att upprätthålla ordningen. För detta syfte finns det tillräckligt med soldater, de är otaliga. Men hela armén kommer

provexemplar och en form av de välsignelser som finns i Paradiset genom barmhärtigheten hos den Nåderike till för människor med tro.

o Femte principen: Du kommer också att förstå att alla dessa övergående föremål inte har skapats för att tillintetgöras, för att visas för en kort stund och sedan försvinna. Syftet för deras skapelse är kanske att sammansättas i existens och få önskad form, så att de kan noteras, deras avbildning bevaras, deras betydelse tillkännages och deras resultat registreras. Detta är nödvändigt för att, till exempel, ett evigt skådespel ska åstakommas för evighetens människor och att de ska kunna tjäna andra syften i evighetens rike. Du kommer att förstå att saker och ting har skapats för evigheten, inte för att tillintetgöras, och vad gäller uppenbar tillintetgörelse är den mening som avses en avslutat plikt och befrielse från tjänst, för varje övergående ting går vidare till tillintetgörelse i en aspekt, men är fortfarande evig i många andra aspekter.

Se till exempel på blomman, ett ord av Guds makt, under en kort stund ler och ser den på oss för att sedan gömma sig bakom tillintetgörrelsens slöja. Den

knappt vara tillräcklig för andra syften såsom att skydda de nationella gränserna och avvärja fienden, dess storlek är i perfekt balans med fullkomlig visdom. Statens visdom kommer därmed medverka till dess prakt och man kan säga att det inte finns något överskott i armén.

avgår precis som ett ord lämnar din mun. Men det sker samtidigt som den överlåter tusentals av sina kamrater till människans öron. Den lämnar efter sig betydelsen i människans sinnen lika många som dess sinnen. Blomman uttrycker också sin mening och uppfyller därmed sin funktion, för att sedan lämna. Men kvar finns dess skenbara form i minnet hos alla som har sett den, dess andligaegenskap i varje frö. Det är som om varje minne och frö skulle vara en fotograf för blommans utsmyckning eller ett medel för dess förevigande.

Om så är fallet för ett konstverk på livets enklaste nivå så kan man förstå hur nära knuten till evigheten människan är, livets högsta form och den som besitter en evig själ. Av det faktum att lagarna – var och en liknande en ande – enligt vilka stora blommande och fruktbärande växter bildas och representationer av deras former bevaras och förevigas på det mest regelbundna sätt i små frön genom stormiga förändringar – från detta faktum kan man lätt förstå hur nära knuten och relaterad till evigheten människans själ är, som besitter en mycket upphöjd och allomfattande natur och fast den är klädd i en kropp, är en medveten och lysande lag som utgår ifrån en gudomlig befallning.

o Sjätte principen: Du kommer också att förstå att människan inte har lämnats för att beta där hon vill, med ett snöre löst knuten runt sin hals. Tvärtom

noteras och registreras alla hennes gärningar och resultaten av alla hennes handlingar bevaras för den dag hon skall ställas till svars.

o Sjunde principen: Du kommer dessutom att förstå att den förstörelse som besöker sommarens och vårens varelser på hösten inte sker för tillintetgörrelsens skull. Istället är det en sorts avslutning av tjänst.¹⁹ Det är också en sorts tömning för att rensa platsen för nya skapelser som ska komma nästkommande vår. Att förbereda marken och färdigställa den för de varelser som ska komma och anta sina funktioner. Slutligen är det en form av gudomlig varning till medvetna varelser att vakna från den försummelse som får dem att glömma sina plikter, från den berusande dvala som får dem att glömma att vara tacksamma.

o Åttonde principen: Du kommer också att förstå att den evige Skaparen av denna övergående värld

¹⁹ Ja, frukterna, blommorna och bladen på toppen och grenarna i ett träd, som kommer från näringens skatter måste avvika när de blir gamla och deras plikter är till ända. Annars förblir porten stängd till de som kommer efter, och en barriär kommer att uppföras mot utvidgningen av nåd och de tjänster som ska utföras av deras bröder (d.v.s. andra medlemmar av arten). Dessutom kommer de när de förlorar sin ungdom att bli eländiga och förtvivlade. Även våren är som ett fru Även jorden är som ett fantastiskt träd. Likaså är världen ett träd där frukterna skickas till marknaden i livet efter detta.

har en annan evig värld och att det är till detta Han uppmanar och driver Sina tjänare.

o Nionde principen: Du kommer också att förstå att ett sådant medkännande Skapare valfritt i denna värld kommer att skänka sådana gåvor som inget öga har sett, inget öra har hört och inte heller har bilderna av dessa passerat någon människas hjärta. På detta tror vi.

SJUNDE SANNINGEN

Skyddandets och bevarandets port, manifestationen av namnen för Bevararen och Beskyddaren

Är det alls möjligt att Bevararen, som skyddar allt med största ordning och balans – allt i himlarna och på jorden, på torra land och i haven, torrt och vått, vanliga och upphöjda, och beräknar deras resultat skulle tillåta människans gärningar och handlingar, människan som har givits en så hög position, rangen av Guds suveräna ställföreträdare och uppgiften att bära det högsta förtroendet, inte registreras, inte passera redovisningens såll, inte vägas på rättvisans våg, inte straffas eller belönas därefter? Nej, det är inte på något sätt möjligt!

Ja, Skaparen som administrerar detta kosmos bevarar allting i ordning och balans. Ordning och balans är en manifestation av kunskap och visdom, vilja och makt. För vi ser att innehållet i varje skapat objekt formas på ett välordnat och måttligt sätt. Inte

bara är var och en av de former som den tar genom sin livstid välordnade, utan helheten av alla dessa former är märkta av samma ordning. Vi ser också att den ärade Bevararen bevarar väldigt många former av allt, vars liv upphör när de har utfört sin funktion och avviker från den manifesterade världen, i människans minnen, som är som en slags konserverad tabell,²⁰ eller i form av en arketypisk spegel och ristar in en stor del av deras livshistoria i deras frön och på så sätt förevigar de i yttre eller inre speglar. Människans minne, trädets frukt, fruktens kärna, blommans frö – all detta visar universaliteten och omfattningen av lagen om bevarande.

Ser du inte att alla vårens blommor och frukter, registret över deras gärningar och lagarna för deras bildande och exemplaren över deras former alla är inskrivna i ett antal frön och bevaras där? Följande vår läggs deras register över handlingar fram, i den redovisningsform lämplig för dem, och en annan vår föds, med största ordning och vishet. Detta demonstrerar med vilken kraftfull omfattning bevarandet utövar sig själv. Med tanke på att resultaten av sådana övergående, vanliga, obeständiga och obetydliga saker som bevaras, är det då alls möjligt att människans handlingar, som ger viktig frukt i den osynliga världen, livet efter detta,

²⁰ Se, fotnot till den Sjunde aspekten ovan.

andarnas värld och herraväldet, är det alls möjligt att de inte skulle bevakas och bevaras, inte skulle registreras som något av betydelse? Nej, inte på något sätt!

Ja, från denna manifestation av av Bevarande kan man dra slutsatsen att Herren över hela skapelsen ägnar stor omsorg åt ordnandet av allting som sker i Hans rike. Han ägnar stor uppmärksamhet åt styret och med stor vikt utövar Han Sin makt över kungadömet. Så mycket att Han låter registrera på otaliga saker, de minsta händelserna, de minsta tjänsterna och bevarar formen av allt som händer i riket. Detta Bevarande indikerar att ett viktigt register över gärningar kommer att bli föremål för noggrann undersökning och avvägning. Registret över människors gärningar kommer att uppdagas.

Är det nu alls möjligt att människan skulle adlas till Guds ställföreträdare och få Hans förtroende, att hon som ett vittne till herraväldets universalitet skulle förkunna Guds enhet i mångfaldens rike och på så sätt fungera som en kontrollant och vittne genom att få ta del av lite av förhållandet av Gud och tjänandet från de flesta varelser – är det alls möjligt att hon skulle göra allt detta och sedan gå till sin grav och lugnts somna in utan att någonsin vakna? Utan att någonsin tillfrågas om sina gärningar, små och stora? Att hon inte skulle gå till uppståndelsens slätt

och prövas i den Högsta Instansen? Nej, inte på något sätt!

Eller är det möjligt för människan att fly och gömma sig i tillintetgörelse eller under jorden från den Mäktige och Ärorike, som alla eventualiteter i framtiden,²¹ alla händelser i det förflutna – var och en

²¹ Hela det förflutna, från idag tillbaka till skapelsens början, består av händelser. Varje dag, år, och århundrade som tillkommer är som en rad, en sida, en bok skriven av ödets penna, Guds mäktiga hand har här skrivit Hans mirakulösa tecken med yttersta visdom och ordning.

Likaså består tiden från idag till uppståndelsen, Paradiset och evigheten helt av möjligheter. Det förflutna består av händelser, framtiden av möjligheter. Om nu dessa tidskedjor skulle jämföras med varandra, kommer sanningen framgå med visshet att det Väsen som skapade gårdagen och frambringade de varelser utmärkande för den, är kapabel att skapa gårdagen tillsammans med dess varelser. Återigen finns det ingen tvekan om att de varelser och underverk från det förflutna, denna underbara uppvisning, är den Ärorikes och Mäktiges verk. De bär på avgörande vittnesbörd om att den Mäktige är kapabel att skapa all framtid och alla möjligheter samt manifesterar alla dess underverk.

Den som skapar ett äpple måste med säkerhet kunna skapa alla äpplen i världen och skapa den omfattande våren. Omvänt kan den som inte skapar våren inte skapa ett enda äpple heller, för äpplet skapas på samma arbetsbänk. Men den som kan skapa ett äpple kan skapa våren. Varje äpple är ett exempel i miniatyr på ett träd, kanske även på en trädgård eller kosmos. Äppelkärnan som i sig själv bär det stora trädets livshistoria är, ur konstnärlig synpunkt, ett sådant mirakel att den som skapat det alltså är förmögen att skapa allt. På samma sätt är den som skapar

ett mirakel av Hans makt – vittnar om, och Vars synlighet skapar vintern och våren, som tillsammans, liknar uppståndelsen?

Eftersom människan inte ställs till svars och döms på ett passande sätt i den här världen, följer att hon måste gå vidare till en Högsta Instans och en slutlig salighet.

ÅTTONDE SANNINGEN

Löftets och hotets port, manifestationen av namnen för Skönhet och Härlighet.

Är det alls möjligt att Skaparen av dessa konstverk, Besittaren av absolut kunskap och absolut makt inte skulle uppfylla de ofta upprepade löften och hoten som enhälligt har förkunnats av Profeterna och i samklang har bevitnats av alla sannfärdiga och

nutiden kapabel att också skapa uppståndelsens dag, och det är bara den som är kapabel att skapa våren som även kan skapa uppståndelsen. Den som fäster alla världar av det förflutna till tidens sträng och där visar dem i yttersta visdom och ordning, är utan tvekan kapabel att fästa andra varelser till framtidens sträng och visa upp dem där. I flera av Orden, särskilt det Tjugoandra ordet, bevisar vi med fullkomlig visshet att: "den som inte kan skapa allting kan inte skapa någonting, och den som kan skapa ett ting kan skapa allting. Om dessutom skapelsen av allting anförtros ett enda väsen, blir skapelsen av allting lika enkelt som att skapa ett enda ting, på så sätt uppstår lättheten. Om däremot det anförtros många orsaker, och tillskrivs mångfald, blir skapelsen av ett enda ting lika svårt som att skapa allting, och sådana svårheter uppstår att det gränsar mot omöjlighet."

helgon, och därmed visa svaghet och okunnighet? Gud förbjude! Allt det som Han har lovat och varnat om är inte alls svårt för Hans makt att uppfylla utan extremt enkelt och lätt. Det är lika lätt för Honom som att till nästa vår föra tillbaka de oräkneliga varelser från våren före, delvis identiskt,²² delvis som liknelser.²³ Uppfyllandet av löften är mycket nödvändigt för oss, all ting, Honom och Herraväldets styre. Att bryta Sitt löfte strider mot värdigheten i Hans makt och mot omfattningen av Hans kunskap. För brytandet av ett löfte kan endast uppstå i okunnighet eller impotens.

O förnekare! Vet du vilket dåraktigt brott du begår med din otro och ditt förnekande? Du godkänner din egen lögnaktiga fantasi, ditt yrande intellekt, ditt bedrägliga ego och avvisar som en lögnare Den som inte på något sätt bryter Sitt löfte, Vars härlighet och betydelse inte på något sätt kan bryta Sitt löfte, och Vars sanning styrks av alla synliga föremål och procedurer! Trots din oändliga småaktighet begår du ett brott av oändliga proportioner. Utan tvekan förtjänar du ett stort och evigt straff. Haditherna om att en tand på en del av de som befolkar Helvetet kommer att vara lika stor som ett berg berättar om omfattningen av deras brott. O förnekare, du är som en resenär som blundar för solljuset och istället ser

²² Som träd och gräsets rötter.

²³ Som blad och frukter.

fantasi i sitt eget sinne. Hennes fantasi vill upplysa den rysliga vägen framför henne med det ljus som kommer från hennes inre lampa som i verkligheten inte är starkare än en lysmask.

Om den Allsmäktige vars skapelser är hans sannfärdiga ord och händelser i universum som är hans sanningsenliga tecken har utlovat något kommer Han med säkerhet att uppfylla dem. Han kommer att upprätta en Högsta Instans och skänka en slutlig lycksalighet.

NIONDE SANNINGEN

Porten för Guds skänkande av liv och död, manifestationen av namnen för den Evigt Levande och Självuppehållande, Livgivaren, Dödsbringaren.

Är det alls möjligt att Den som ger liv till denna stora döda och torra jord och visar Sin makt genom att ge liv åt och sprida mer än tre hundra tusen olika former av skapelser, var och en lika märkvärdig som människans uppståndelse, som vidare i denna distribution visar Sin allomfattande kunskap genom de oändliga distinktionerna och differentieringarna Han gör i den komplexa sammanblandningen av alla dessa former, som leder blicken hos alla Sina tjänare till evig salighet genom att lova dem uppståndelse i alla Sina himmelska dekret, som demonstrerar prakten i Sitt herravälde genom att göra så att alla Hans skapelser hjälper och samarbetar med varandra

inom ramen av Hans befallning och Hans vilja, och visar vilken betydelse Han har gett till människan genom att skapa henne som den mest omfattande, den mest ömtåliga och känsliga, den mest vänliga och bedjande frukt på skapelsens träd, genom att vända Sig till människan och underkuva allting för henne, är det alls möjligt att En så medlidsam och mäktig, så vis och allvetande, inte skulle åstadkomma domedagen, inte skulle samla ihop Sina skapelser eller vara oförmögen att göra så, inte skulle ge återuppleva människan eller vara oförmögen att göra så, inte skulle kunna upprätta en Högsta Instans, inte skulle kunna skapa himlen och helvetet? Nej, på inget sätt är detta möjligt.

Sannerligen skapar den Ärorika Besittaren av denna världs angelägenheter varje århundrande, varje år och varje dag, på jordens begränsade och övergående yta, otaliga tecken, exempel och indikationer till den stora uppståndelsen och domedagsplatsen.

I uppsamlingen som alltså sker varje år ser vi att under loppet av fem eller sex dagar samlas det först mer än tre hundra tusen olika typer av djur och växter för att sedan spridas. Roten och ursprunget till alla dessa träd och plantor, liksom vissa djur, återupplivas och återställs precis som de var. De andra djuren återskapas i en form så lika att de nästan är identiska. De frön som uppkommer, i deras yttre

form, så nära varandra, blir icke desto mindre under loppet av sex dagar eller sex veckor distinkta och differentierade från varandra, och sedan med extrem hastighet, enkelhet och lätthet väcks till liv i den yttersta ordning och jämvikt.

Är det alls möjligt att någonting skulle vara svårt för Skaparen som gör allt detta? Att Han skulle vara oförmögen att skapa himlarna och jorden på sex dagar, att Han skulle vara oförmögen att återuppväcka människor med en enda signal? Nej, inte på något sätt är detta möjligt!

Låt oss anta att det fanns en begåvad författare som på en timma kunde skriva tre hundra tusen böcker vilkas bokstäver har förstörts eller raderats på ett enda ark utan något fel, utelämnande eller defekt, fullständigt och i den bästa formen. Om någon då skulle säga till dig att den författaren kunde skriva ut allt igen från minnet av en bok skriven av honom som hade fallit i vattnet och utplånats på en enda minut, skulle du då tro att han inte kan och är oförmögen?

Eller tänk på någon begåvad kung som i syfte att demonstrera sin makt eller för att ge ett varnande exempel flyttar ett helt berg med en befallning, vänder sitt rike upp och ned och förvandlar havet till torrt land. Sedan ser du att en stor sten har rullat ned i en dal, så att vägen blockeras för gäster som reser för att delta i kungens reception och de inte kan passera. Om någon skulle säga till dig "Han kommer att

avlägsna eller upplösa stenen, hur stor den än är, med en enda befallning. Han kommer inte att lämna sina gäster strandsatta" skulle du då tro att han inte kan eller är oförmögen att göra så?

Eller om någon kan samla en stor armé på en dag och du sedan får veta att han kommer att kalla sina bataljoner med en ljudsignal från trumpeterna efter att de hade skingrats för att vila, och bataljonerna bildar en disciplinerad form. Skulle du då svara" jag tror inte det är sant". Att säga någon av dessa saker skulle verkligen vara galenskap.

Om du har förstått dessa tre liknelser, titta närmare och se hur den Evige Formaren framför våra ögon vänder på vinterns vita sida och öppnar vårens och sommarens gröna sida. Sedan skriver Han på sidan om jordens yta, med maktens och ödets penna, i den vackraste formen, mer än tre hundra tusen slags skapelser. Ingen av dessa inkräktar på den andra. Han skriver ihop dem tillsammans men ingen blockerar den andres väg. I deras bildning och form hålls varje åtskild från den andra utan förväxling. Skrivandet sker felfritt.

Den Visa och Bevarande, som bevarar och för in ett stort träds andliga program i det allra minsta fröet, inte större än en prick – är det tillåtet att ens fråga hur Han bevarar andarna hos de som avlider? Den Mäktige som får världen att rotera som ett gruskorn i en slunga – är det tillåtet att ens fråga hur Han

avlägsnar denna glob från den väg hans gäster reser till livet efter detta? Den suveräna som från ingenting, på nytt organiserar arméer av alla levande ting och partiklarna i alla kroppars bataljoner med största ordning och skapar arméer med bara en befallning 'var' - är det möjligt att säga hur kan Han samla ihop alla grundpartiklar och huvuddelar, som har lärt känna varandra genom att ha organiserats i kroppens precis som bataljonger, med bara ett rop?

Du kan dessutom med dina ögons skåda de många mönster skapade som tecken, liknelser och indikationer på uppståndelsen, mönster placerade av Honom i varje tidsålder och epok i världen, i växlingen mellan dag och natt, liksom även i bildandet och försvinnandet av molnen i skyn. Om du föreställer dig att du levt för tusen år sedan och sedan jämför tidens vingar med varandra som är det förflutna och framtiden, kommer du då att skåda liknelser av samling och indikationer på uppståndelsen lika många som århundraden och dagar. Om du då efter att ha bevittnat så många liknelser och indikationer anser att den kroppsliga uppståndelsen är osannolik och rationellt oacceptabel bör du veta att ditt beteende är rent vansinne.

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Se vad det Högsta Dekretet säger om sanningen som vi diskuterar: se nu tecknen på Guds barmhärtighet och se hur Han återställer liv till jorden efter dess död. Han som gör det kommer sannerligen att väcka de döda till liv, Han har allt i sin makt." Koranen, 30:50.

Kort sagt: det finns inget som omöjliggör samlingen eller uppståndelsen, och mycket nödvändiggör det. Den som ger liv och död till denna vidsträckta och underbara jord som om det vore ett djur, Den som har gjort denna jord till en behaglig vagga ett fint skepp, för människa och djur, Den som har gjort solen till en lampa för att tillhandahålla ljus och värme till detta härbärge, Den som har gjort planeterna till fordon för Sina änglar – det otroliga och allomfattande styret hos ett sådant fantastiskt och evigt Herravälde kan inte vila på och begränsas till övergående, obeständiga, instabila, obetydliga, föränderliga, obestående, bristfälliga och ofullkomliga angelägenheter i denna värld. Han måste därför ha ett annat rike, ett värdigt Honom, permanent, stabilt, oföränderligt, och ärorikt land. Det är för detta Han får oss att arbeta, och det är till detta Han kallar oss. Alla dessa upplysta andar som har gått från den yttre till sanningen och har fått äran till gudomlig närvaro, alla dessa andliga poler, alla dessa besittare av lysande intelligens, är alla vittnen till att Han kommer att föra oss till det andra riket. De underrättar oss enhälligt att Han där för oss har

förberett belöning och straff, de ger oss upprepade gånger löften och stränga varningar.

När det gäller att bryta ett löfte, är det en låghet och förnedring. Det kan inte på något sätt förenas med härligheten i Hans helighet. Likaså uppstår underlåtenhet att uppfylla ett straff antingen från förlåtelse eller maktlöshet.

Otro är ett extremt brott som inte kan förlåtas.²⁴ Den Allsmäktige är undantagen från och upphöjd över all maktlöshet. Vittnena och meddelarna är trots alla skillnader i deras metoder, temperament och vägar, helt eniga och överenskomna om denna grundläggande fråga. Genom deras antal har de

²⁴ Eftersom förnekelse är att fördöma skapelsen för påstådd värdelöshet och meningslöshet är det en förolämpning mot hela skapelsen, ett förnekande av manifestationen av de gudomliga namnen i avspeglingen av varelser. Det är respektlöst mot alla de gudomliga namnen och förkastande av vittnesbörden som bärs av den gudomliga enheten i alla varelser. Det är ett förnekande av hela skapelsen. Det korrupperar människans möjligheter på ett sådant sätt att de är oförmögna att reformeras och oemottagliga för godhet. Förnekelsen är också en handling av fullkomlig orättvisa, en överträdelse mot hela skapelsen och rättigheterna i Guds namn. Bevarandet av dessa rättigheter, liksom den oupplösliga naturen av den otroendes själ, gör det nödvändigt att göra otron oförlåtlig. Orden

إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ

"Sätt inte medhjälpare vid Guds sida; att sätta medhjälpare vid Hans sida är att begå en svår orätt!" (Koranen, 31:13) uttrycker denna innebörd.

auktoriteten av enhällighet. Genom deras kvalitet har de auktoriteten av lärd koncensus. Genom sin rang är var och en ledstjärna för mänskligheten, ögon för en församling och den mest upphöjda i en nation. Genom deras betydelse är var och en expert och en bevisare i frågan. I all konst och vetenskap, föredrar man två experter framför tusentals icke-experten, och två bevisare föredras framför tusentals förnekare. Till exempel upphäver två människors meddelande om nymånen i början av Ramadan helt negationen hos tusentals förnekare.

Kort sagt: i hela världen finns det ingen sannare rapport, inget fastare anspråk, ingen mer uppenbar sanning än detta. Världen är utan tvekan ett fält, och uppståndelsen en tröskplats, en skörd. Paradiset och Helvetet är vart och ett magasin.

TIONDE SANNINGEN

Visdomens, Nådens, Barmhärthetens och Rättvisans port, manifestationen av namnen för den Allwise, Generöse, Rättvise och Barmhärilige.

Är det alls möjligt att den ärorike Besittaren av hela herraväldet i detta obeständiga härberge, i denna övergående plats för prövning, i denna ostabila plats för uppvisning på jorden som manifesterar en så uppenbar visdom, en så uppenbar nåd, en så överväldigande rättvisa, en så omfattande barmhärthet – är det alls möjligt att det inte skulle

finnas permanenta boningar, ständiga invånare, eviga stationer, inneboende skapelser i Hans materiella och andliga värld och att alla sanningar av visdom, nåd, barmhärtighet och rättvisa vi ser nu skulle försvinna till ingenting?

Återigen, är det alls möjligt att den Allvise skulle välja människan, bland alla sina skapelser, att tilltala till och göra henne till en omfattande avspegling av sig själv, skulle tillåta henne smaka, väga och bekanta sig med allt det innehåll i Hans skatter av barmhärtighet, skulle tillkännage Sig själv med alla Sina namn, skulle älska henne och göra Sig älskad av henne – att Han skulle göra allt detta och underlåta att sända den arma människan till det eviga riket, att bjuda in henne till denna boning av permanent lycksalighet och där göra henne lycklig?

Är det överhuvudtaget rimligt att Han skulle ålägga varje varelse, även så litet som ett frö, en uppgift lika tung som ett träd, och visdom lika mycket som dess blommor, och nyttor lika många som dess frukter, men till dessa uppgift, visdom och nyttor tilldela ett syfte som bara gäller denna värld, ett syfte lika litet som ett frö? Att han skulle göra den världsliga kontinuiteten som inte är värd ens ett senapsfrö till sitt syfte? Att Han inte skulle göra dessa till frön för den andliga världen och ett fält för riket i livet efter detta, för att de där ska kunna få avkastning av sina verkliga och lämpliga syften? Att

Han skulle tillåta sådana betydande förändringar vara utan syfte, att vara tomma och förgäves? Att Han inte skulle vända deras ansikten mot den andliga världen och livet efter detta och där uppenbara sina verkliga syften och passande frukter?

Är det alls möjligt att Han skulle få dessa saker och ting att bestrida sin egen natur genom att presentera Sina egna sannfärdiga namn, Den allvise, Den generöse, Den rättvise, Den barmhärtige, som sina motsatser- Gud förbjude! och på så sätt förneka alla varelsers sanna väsen som indikerar Hans visdom och generositet, Hans rättvisa och barmhärtighet, att Han skulle avvisa vittnesbörden hos alla varelser, att Han skulle motverka alla dessa tings indikationer?

Kan intelligens alls acceptera att Gud skulle ålägga människan och hennes sinnen plikter så många som håret på hennes huvud, men inte ge henne mer än en jordisk belöning, något som inte är mer värdefullt än ett hårstrå? Att Han skulle agera meningslöst, på ett sätt som strider mot Hans sanna visdom?

Igen, är det alls möjligt att Gud som bevisar och visar till alla levande ting att Han är Besittaren av absolut visdom, genom att fästa visdom och nytta till varje kroppsdel, kanske till och med till varje konstverk, så många som resultaten och frukterna Han fäster till träden - och sedan misslyckas med att skänka evighet, förening och evig glädje som är den största visdomen, den viktigaste nyttan, det

nödvändigaste resultatet, det som gör Hans visdom till visdom, Hans välsignelse till välsignelse, Hans barmhärtighet till barmhärtighet och är källan till visdom, näring, nåd och nytta? Att inte skänka dessa och att kasta alla deras gärningar åt fullkomlig meningslöshet och göra att Han själv liknar en varelse som konstruerar ett palats, varje sten innehållande tusentals mönster, i varje hörn av där tusentals utsmyckningar återfinns, och i varje del där tusentals redskap och verktyg tillhandahålls, men misslyckas med att bygga ett tak över det, så att allt ruttnar och förstörs i onödan. Nej, inte på något sätt kan detta vara sant!

Från absolut godhet kommer godhet, och från Besittaren av absolut skönhet kommer skönhet. På samma sätt kan ingenting utan syfte komma ur Besittaren av absolut makt.

Den som i sin fantasi på historiens fartyg ger sig ut på en färd och sätter segel till det förflutna, kommer att se döda scener, fält, platser och världar, lika många som antalet år, precis som de världscener, provningsplatser, och utställningsplatser vi nu ser. I form och kvalitet skiljer de sig åt från varandra, men de liknar varandra när det gäller respekt till deras ordning och reda, deras förunderlighet och på det sätt i vilket de visar makten och visdomen hos Skaparen.

I dessa obeständiga uppehållsplatser, dessa övergående fält, dessa flyktiga sammankomster

kommer hon också att se de ordnade skeenden av en så märkbar visdom, indikationen av en så uppenbar välgörenhet, tecknen på en så befallande rättvisa, frukterna av en så omfattande barmhärtighet, att hon kommer att veta med säkerhet – såvida hon inte helt saknar uppfattningsförmåga – att en mer fullkomlig visdom än den som hon skådar är otänkbart, att en välgörenhet skönare än de tecken hon ser är omöjlig, att en rättvisa mer ärorik än de indikationer hon ser inte kan existera och en barmhärtighet mer omfattande än de frukter hon ser är otänkbar.

Om, för att anta det omöjliga, det inte fanns några permanenta boningar, upphöjda herrgårdar, beständiga stationer, eviga boningar, med sina eviga inneboende, glada tjänare, i Den evige Härskarens rike som förfogar över alla angelägenheter och som ständigt förändrar härberget och dess gäster, så skulle det vara nödvändigt att förneka de andliga elementen som visdom, rättvisa, välgörenhet och medkänsla, element som är lika mäktiga som de externa elementen ljus, luft, vatten och jord. För denna obeständiga värld och dess innehåll kan inte vara en fullständig manifestation av deras sanna väsen. Om det inte finns någon annan plats någon annanstans, där de kan manifesteras fullt ut, blir det nödvändigt att med en galenskap likt den som förnekar existensen av solen trots att man ser dess ljus fylla dagen, förneka den visdom som vi alla kan se i allt framför våra ögon, att förneka den välgörenhet som

vi kan observera i våra själar och i de flesta andra saker, att förneka den rättvisa vars tecken förefaller så starkt²⁵ och att förneka den medkänsla vi ser brukas överallt. I sin tur följer det att man måste betrakta Den, från vilken alla kloka processer, generösa gärningar och barmhärtiga gåvor som vi uppfattar i universum utgår, som en dåraktig upptågsmakare, en förrädisk tyrann. Gud förbjude att det skulle vara så, det är en fullständigt omöjlig omkastning av sanningen. Även den mest dåraktiga sofisten, som förnekar alltings och även sin egen existens skulle tveka att överväga ett sådant påstående.

²⁵ Det finns två varianter av rättvisa, en positiv och en negativ. Den positiva varianten består i att ge den som förtjänar sin rätt. Denna form av rättvisa finns i hela världen på det mest uppenbara sätt, eftersom, som bevisats i den Tredje sanningen, den märkbart skänker, i enlighet med särskilda balanser och kriterier, allt som önskas och begärs av alla från deras ärorike Skapare genom medfödd förmåga, det naturliga behovets språk, nödvändighetens tal och alla krav i livet och existensen. Denna rättvisa är alltså lika säker som livet och existensen själv.

Den andra varianten av rättvisa, den negativa, består i att straffa de orättfärdiga. Alltså återgälda den orättvist behandlades rätt genom vedergällning och straff. Denna typ av rättvisa manifesteras inte fullt ut i denna värld, även om det finns otaliga tecken och indikationer som gör det möjligt för oss att känna av dess sanna natur. Till exempel visar alla de tillrättavisande slagen och bestraffande piskrappen som tillförts alla upproriska folk, från Ad och Thamud till de i samtiden, definitivt att en upphöjd rättvisa dominerar i världen.

Kort sagt: med tanke på den totala skillnaden mellan - å ena sidan - handlingar som vi ser tillsammans med de universella fusionerna av liv och de snabba separationer av död, de imponerande sammankomsterna och de hastiga spridningarna, de fantastiska revolutionerna och de stora manifestationerna och - å andra sidan - de små frukterna som kort tillkommer i denna övergående värld, varelsers tillfälliga och obetydliga syften som hänför sig denna värld, skulle likna att till en liten sten fästa kloka syften stora som ett berg, och till ett stort berg ett syfte så litet som en liten sten. Ingen intelligens eller visdom finner detta acceptabelt.

Med andra ord demonstrerar denna brist på proportioner mellan varelser och handlingar å ena sidan och deras syften som hänför sig denna värld å andra sidan, med säkerhet att alla varelser har sina ansikten vända mot en andlig, det är där de kommer skörda sina frukter och deras ögon är fixerade på de heliga namnen. Deras syften avser den världen ensam. Medan deras själar döljs under jorden i denna värld, vecklas deras blommor ut i den Imaginära Världen. Människan sår och sås i denna värld, i enlighet med sin kapacitet, skörden samlas i livet efter detta.

Om du tittar på aspekter av det som är vänt mot de gudomliga namnen och livet efter detta kommer du att se att varje frö, ett maktens mirakel, har ett mål så

stort som ett träd. Varje blomma, som är ett ord av gudomlig visdom, har meningar lika många som blommorna på ett träd, och varje frukt, ett underverk och en dikterad barmhärtighet, har kloka syften lika många som frukterna i ett träd. När det gäller den frukt som serveras oss som näring är det bara ett av många tusentals kloka syften, den uppfyller sitt syfte, uttrycker sin mening dör och begravs i vår mage.²⁶

Eftersom dessa övergående varelser ger eviga frukter på en annan plats, och lämnar permanenta former av sig själva, och uttrycker eviga betydelser, eftersom de ägnar sig åt ständiga förhållanden av Skaparen, och eftersom människan blir människa genom att uppfatta dessa aspekter av det som riktar in sig på livet efter detta, för att därmed finna sin väg till evigheten med hjälp av den övergående måste det finnas något annat syfte för alla dessa varelser som kastas runt mellan liv och död, samlas och sprids.

Det finns inget fel i denna jämförelse. Dessa tillstånd liknar omständigheter utformade och anordnade genom imitation och jämförelse. Korta sammankomster och spridningar anordnas till stor

²⁶ Om man frågade, "varför består dina liknelser huvudsakligen av blommor, frön och frukter," är vårt svar att de är de underbaraste, märkligaste och känsligaste av Guds mäktiga mirakel. Dessutom, eftersom naturalister, filosofer och de vilseledda inte kunnat läsa det subtila skript skrivet av ödets och maktens penna, har det kvävts av dem och fallit i naturen träsk.

kostnad för att endast ta bilder som därefter kan visas på bio för evigt. På samma sätt är en av anledningarna till vår passage genom individuellt och socialt liv i det här livet, under en kort tid, att bilderna ska kunna tas och formas, för att resultaten av handlingarna ska kunna tas och registreras för att redovisas på en stor samlingsplats och för att visas vid en stor utställningsplats och för att dess anlag skall visas till den högsta lyckan. Hadithen "Denna värld är ett fält för livet efter detta" indikerar denna realitet.

Eftersom världen existerar, och det inom denna värld också finns visdom, välgörenhet, medkänsla och rättvisa, med sina otaliga bevis, existerar med säkerhet även livet efter detta, lika säkert som denna värld. Då en aspekt av allt i denna värld är vänd mot den världen och fortskrider mot den så vore att förneka den andra världen att förneka denna värld, med allt dess innehåll.

Precis som döden och graven väntar människan, så också väntar Paradiset och Helvetet ängsligt på hennes ankomst.

ELFTE SANNINGEN

Mänsklighetens port, och manifestationen av namnet för Rätt

Är det alls möjligt att den Rätta skulle skapa människan som den mest betydelsefulla av alla Hans tjänare i Hans absoluta Herravälde och universella Herravälde i universum, att Han skulle göra henne till den mest tänkande mottagaren av Hans härliga tilltal, den mest omfattande avspeglingen av manifestationen av Hans namn, att Hans skulle skapa henne som den vackraste av mirakel för Hans makt i den skönaste av former, för att få ta emot en manifestation av det stora namnet, liksom kvaliteten hos det stora namnet som finns i andra namn, för att hon ska kunna bedöma och lära känna innehållet i Hans skatt av barmhärtighet, att Han skulle göra henne till en utredare av hemligheter utrustad mer än någon annan varelse med balans och instrument, och att Han skulle göra henne till den mest behövande av alla varelser när det gäller Hans oändliga gåvor, den som lider mest tanken på dödlighet, att Han skulle göra henne till den som mest längtar efter odödligheten, att Han skulle göra henne till den mest känsliga, det fattigaste och mest behövande av djur och den som mest lider och är den olyckligaste i sitt världsliga liv men - anlagsmässigt den mest upphöjda och i den högsta formen och karaktären - är det möjligt att Gud den Allsmäktige skulle göra allt

detta med människan och inte sända henne till det Eviga Riket för vilket hon har lämpats och anpassats och till vilket hon längtar? Är det alls möjligt att Han därför skulle förneka hela människans väsen, agera på ett sätt helt i strid med Sin egen trovärdighet och utföra en orättvis handling som sanningens öga måste anse vara ful?

Återigen, är det alls möjligt att den Rättvisa Domaren, Vars barmhärtighet är absolut, skulle skänka människan ett sådant förfogande över Det Stora Förtroendet, vilket både himlarna och bergen drar sig för att axla, med sina ringa och småaktiga mått, Skaparens allomfattande attribut, alla handlingar och oändliga manifestationer, att Han skulle skapa henne som den mest känsliga, sårbara, svaga och maktlösa av varelser, samtidigt som Han anförtror människan att reglera växt- och djurriket på jorden, och få henne att ingripa i sätten för deras tjänande och böner, att Han skulle få henne att vara en representant i miniatyr över Hans processer, att Han skulle få henne att förkunna Hans härliga herravälde till alla varelser, i ord och handling, att Han skulle föredra henne framför änglarna och ge henne en ställföreträdarens rang och -inte ge henne evig salighet som är syftet, resultatet och frukten av alla dessa plikter? Att Han skulle kasta ner henne till den lägsta graden, som den mest olycksamma, hjälplösa, besvärda, förödmjukade och lidande av alla Hans skapelser, eller att Han skulle göra

intelligensen, en gåva från Hans egen visdom som är mest välsignat, lysande och ett verktyg för att uppnå lycka, till ett olycksbådande och dystert verktyg av plåga för denna stackare och därmed agera i total motsättning till Hans absoluta visdom och barmhärtighet? Nej, inte på något sätt är det möjligt!

Kort sagt: Precis som vi såg genom att titta på en officers identitetshandlingars i vår jämförelse att rang, plikt, lön, utbildning och utrustning bevisar att officeraren inte bara arbetar för något tillfälligt slagfält, utan snarare att han i sitt utövande arbetar för ett permanent rike - är de upphöjda människorna eniga om att de nyanser som är inskrivna i boken i människans hjärta, sinnena som är nedskrivna i anteckningsboken över intellektet, utrustningen i hans karaktär, är alla vända mot evig lycksalighet, och har utformats i enlighet med detta.

Om till exempel en tjänare och formare av intellektet kallad "fantasiförmågan" fick höra att "du skall få leva en miljon år och härska över världen, men i slutändan skall du bli till ingenting" kommer denna reagera med sorg istället för glädje, såvida denna inte luras av fåfäng fantasi och störningar av själen. Det största av övergående ting kan alltså inte tillfredsställa den minsta av verktyg och människans behov.

Det är på grund av detta anlag som människans önskningar som sträcker sig till evigheten, hennes

tankar som omfamnar hela skapelsen och hennes vilja som omfamnar olika varianter av evig salighet – som visar att hon har skapats för evigheten och kommer att gå till evigheten. Denna värld är som ett härberge för henne, ett väntrum för livet efter detta.

TOLFTE SANNINGEN

Profetskapets och Uppenbarelsens port, manifestationen av "I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn."

Är det alls möjligt att felaktiga tvivel, inte starkare än en flugas vingar, kan blockera vägen till livet efter detta och den port till Paradiset som definitivt har öppnats av den ädla Profeten (fred och välsignelse vara över honom) med all sin makt, om man förlitar sig på makten i hans tusentals mirakel och den Allvise Koranen, en bok mirakulös på fyrtio olika sätt- liksom tusentals avgörande verser att Profeten vars ord bekräftas av alla andra profeter som förlitar sig på sina egna mirakel, och som alla helgon stöder baserat på sinavisionära och mirakulösa erfarenheter och vars sanningshalt alla renade lärda vittnar om och bekräftar baserat på sina undersökningar av sanningen?

Från de föregående sanningarna har det blivit uppenbart att uppståndelsen är en så fast realitet att inte ens en makt med förmågan att lyfta upp jorden, bryta sönder den och kasta den skulle kunna rubba denna sanning. För Gud den Allsmäktige Självt rotar denna sanning i enlighet med alla Sina namn och attribut, Hans ädla sändebud bekräftar det med alla sina mirakel och bevis, den Allvise Koranen fastställer det med alla sina sanningar och verser, och kosmos själv vittnar om det med alla dess skapande tecken och alla dess kloka processer. Är det alls möjligt att den Självklara Existensen skulle förena Sig med alla Sina skapelser (med undantag från förnekarna) när det gäller uppståndelsen och tvivel klenare än ett hårstrå och sataniska fantasier skulle skaka om och rycka upp denna upphöjda och fast rotade sanning som liknar ett berg? Nej, inte på något sätt!

Inbilla dig inte att bevisen på uppståndelsen är begränsad till de tolv sanningar vi har nämnt här. Även den Allvise Koranen, som underrättade oss om dessa tolv sanningar, visar ensam tusentals andra aspekter av frågan, där varje aspekt är ett tecken på att vår Skapare kommer att ta oss från detta övergående rike till det eviga.

Återigen, inbilla dig inte att de gudomliga namnen som kräver förekomsten av uppståndelsen endast är de vi har diskuterat här – Den vise, Den generöse, Den barmhärtige, Den rättvise, Upprätthållaren. Tvärtom kräver alla de gudomliga namnen som

manifesteras i ordningen av kosmos att det måste finnas en uppståndelse, med absolut nödvändighet.

Inbilla dig inte heller att tecken på universums skapelse som indikerar uppståndelsen är begränsade till det vi har nämnt ovan. Tvärtom finns det i de flesta varelser aspekter och kvalitéer som är som gardiner som kan öppnas till höger och vänster. En aspekt vittnar till Skaparen, och en annan aspekt indikerar uppståndelsen. Till exempel visar skönheten i människans väsen, formgiven i den skönaste av former, förekomsten av Skaparen, samtidigt som det faktum att hon tillsammans med sina omfattande förmågor, i den skönaste av former, snart kommer att förfalla och dö, visar att uppståndelsen existerar.

Ibland, om man tittar på samma aspekt på två olika sätt, ser man att det visar på existensen av både Skaparen och uppståndelsen. Till exempel om man tittar på den kloka ordningen, den rättvisa balansen, den nådiga utsmyckningen och den inneboende barmhärtiga förmånen som finns i det mesta, de anses visa att de utgår från den Visen, den Genröses, den Rättvise, och Barmhärtige Skaparens hand. Så om man även tittar på de övergående varelsernas korta och obetydliga liv som är manifestationerna av dessa kvaliteter, trots deras makt och oändlighet ser man livet efter detta. Med andra ord reciterar allting med sin existens och får andra att recitera "Jag tror på Gud och den Yttersta dagen".

SLUTSATS

De föregående tolv sanningarna bekräftar, kompletterar och stödjer varandra. Genom att förenas visar de det ofrånkomliga resultatet. Finns det något tvivel som kan penetrera dessa tolv fasta väggar, var och en som stål eller diamanter, för att skaka av sig tron på uppståndelsen som inryms bakom dessa citadeller?

Versen

مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ

"Att skapa er alla och låta er uppstå på nytt är detsamma som [att skapa] en enda människa [och låta henne återuppstå]" (Koranen, 31:28.), betyder att för Gud är lika lätt att skapa alla människor och låta de återuppstå som att skapa en enda människa och låta henne återuppstå. Ja, så är det. I en avhandling med titeln Nokta (punkt), förklarar jag i detalj den sanning som uttrycks i denna vers. Här kommer vi endast ge en sammanfattande beskrivning med hjälp av några få jämförelser. Om du vill ha mer information, se Nokta.

Till exempel *وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى* "De mest upphöjda

egenskaperna är till för Gud" (Koranen, 16:60.), och det finns inget fel i jämförelsen. Även om reflektionen av solen sker i enlighet med dess egen vilja, skänker

solen genom energimysteriet sin reflektion till otaliga genomskinliga föremål med samma lätthet som till en enda partikel.

I enlighet med mysteriet om genomskinlighet är en transparent partikels pupill jämställd med havets stora yta i att ta emot solens reflektion. I enlighet med mysteriet om ordning, kan ett barn med bara ett finger vända ett stort slagskepp med samma lätthet som att vända sin leksaksbåt.

I enlighet mysteriet om lydnad kan en befälhavare få en hel armé att marschera med ett enda kommando lika lätt som att få en soldat att marschera.

I enlighet med mysteriet om jämnvikt, låt oss föreställa oss att det i rymden finns en våg så känslig och samtidigt så stor att om två valnötter skulle placeras i dess vardera vågskål så skull det kännas men vara lika förmögen att hålla och väga två solar. Om två solar skulle placeras i vågskålen, kommer samma kraft, som får en av valnötterna att lyfta till himlarna och den andra valnöten att sjunka till marken, att förflytta dessa himlakroppar med samma lätthet.

Eftersom de största och minsta sakerna i denna obetydliga, bristfälliga och övergående värld av möjligheter, är lika och många och oändliga saker verkar vara lika med en enda sak, så är, genom mysteriet om tydlighet, genomskinlighet, ordning, lydnad och balans, med säkerhet lite och mycket, små

och stora lika i ögonen på Besittaren av absolut makt. Han kommer att kalla på alla människor till uppståndelsen med en enda trumpetstöt, precis som om de var en enda människa – detta på grund av mysterierna om den lysande manifestationen från den oändliga och fullkomligt perfekta makten hos Hans väsen, genomskinligheten i saker och tings inre dimension, ordningen som påbjuds av visdom och öde, alltings fullständiga lydnad under Hans skapelsekommando, och den jämnvikt som existerar i kontingenta varelser, som består av likställigheten hos existensen och icke-existensen av möjligheterna.

Vidare bestäms graden av styrka och svaghet hos någonting av ingripandet i detta någonting av dess motsats. Graden av värme bestäms exempelvis av ingripandet av kyla, graden av skönhet av ingripandet av fulhet, stadier av ljus genom ingripandet av mörker. Men om någonting existerar i sig själv och inte av en tillfällighet kan inte dess motsats ingripa mot detta någonting för då skulle en förening av motsatser logiskt komma att ske, och det är omöjligt. I något som existerar i sig själv kan det då inte finnas någon gradering.

Makten hos Besittaren av absolut makt avser att Hans väsen åtnjuter absolut fullkomlighet och inte är någon tillfällighet. Det är därför omöjligt att dess motsats, maktlöshet, skulle ingripa. Därför är det lika lätt för Herren att skapa en vår som att skapa en

blomma. Men om skapelsen skulle tillskrivas kausaliteten så skulle skapandet av en enda blomma vara lika svårt som en hel vår. Det är lika enkelt att återuppliva och samla alla människor som det är att återuppliva en enda själ.

Alla våra förklaringar hittills när det gäller uppståndelsen, jämförelsen som indikerar det och dess sanningar, kommer från den Allvise Koranens strålgans. Dess enda syfte är att förbreda själen att överlämna sig och hjärtat att acceptera. Det egentliga ordet är Koranens. Då Koranen är ordet och ordet är Koranen. Låt oss då lyssna till Koranen:

فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ يَوْمَ
تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ
حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَى وَمَا هُمْ بِسُكَارَى
وَلَكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَنَّكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ * وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ
إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا وَقَالَ
الْإِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا بَانَ رَبُّكَ أَوْحَى لَهَا
يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ
ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

الْقَارِعَةُ مَا الْقَارِعَةُ وَمَا أَذْرِيكَ مَا الْقَارِعَةُ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ
كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ فَأَمَّا
مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ
مَوَازِينُهُ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ وَمَا أَذْرِيكَ مَا هِيَ نَارٌ حَامِيَةٌ

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ
الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Säg: "Det är Gud som har det avgörande argumentet;
om Han hade velat skulle Han ha väglett." Koranen, 6:149.

"Se där tecknen på Guds nåd – hur Han ger nytt liv åt
jorden som varit död! Nytt liv skall Han [också] ge åt de
döda! Han har allt i Sin makt." Koranen, 30:50.

"Hon tillämpade en liknelse på Oss och glömmar att hon [själv] är skapad, och frågar: 'Vem kan ge liv åt förmultnade ben?'" Koranen, 36:78.

"Människor! Frukta er Herre! Den Yttersta stundens omskakande händelser kommer att bli en svår [prövning]! Den Dag ni ser den komma skall varje kvinna som ammar sitt barn låta det ligga, förlamad av fasa, och varje havande kvinna i sin förskräckelse föda fram sitt foster i förtid, och människorna skall ses [ragla som] druckna, fastän de inte är druckna: nej, [det är rädslan för] Guds stränga straff [som driver dem från vettet]." Koranen, 22:1-2.

"Gud – det finns ingen gud utom Han – skall helt visst samla er åter på Uppståndelsens dag; det står utom allt tvivel. Vems ord är sannare än Guds?" Koranen, 4:87.

"De gudsfruktiga skall helt visst finna salighet; och de som har sjunkit djupt i synd skall förvisso finna helvetets eld." Koranen, 82:13-14.

"När jorden skälver i sitt [sista] skalv, och jorden kastar upp sina bördor, och människan ropar: "Vad har hänt med den? Den Dagen skall [jorden] berätta vad den har bevittnat [av människornas handlingar]; det gör den på din Herres ingivelse. Den Dagen skall människorna stiga fram i spridda skaror för att se sina handlingar. Och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av gott skall se det, och den som har gjort så litet som ett stoftkorns vikt av ont skall se det." Koranen, 99:1-8.

"'EN DAG skall ni höra' det dundrande slaget! Vad betyder det dundrade slaget? Vad kan låta dig förstå vad detta dundrande slag betyder? 'Det skall dåna' en Dag då människorna myllrar och svärmar som mott och mal, och då bergen [förvandlas] till höger av kardad ull. Då skall den vars vågskål [med goda handlingar] väger tungt, gå till ett liv i lycksalighet, och den vars vågskål väger lätt skall se sig innesluten i en avgrund. Och vad kan låta dig förstå vad denna 'avgrund' betyder? En 'famn av' het eld!" Koranen, 101:1-11.

"Hos Gud finns [kunskapen om] himlarnas och jordens dolda verklighet. [Den Yttersta] stunden är ett ögonblicks verk, ja den är över ännu snabbare än så, eftersom Gud har allt i Sin makt." Koranen, 16:77

Låt oss lyssna till dessa och andra tydliga verser i Koranen, och säga "ja, vi tror och ger vårt samtycke".

آمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَيْكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَ
 بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَالْبَعْثِ بَعْدَ الْمَوْتِ
 حَقٌّ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ الشَّفَاعَةَ حَقٌّ وَأَنَّ
 مُنْكَرًا وَنَكِيرًا حَقٌّ وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى الطَّيِّفِ وَاشْرَفِ وَأَكْمَلِ وَاجْمَلِ ثَمَرَاتِ
 طُوبَاءِ رَحْمَتِكَ الَّذِي أَرْسَلْتَهُ رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ وَوَسِيلَةً
 لَوْصُولِنَا إِلَى أَزِينِ وَأَحْسَنِ وَأَجْلَى وَأَعْلَى ثَمَرَاتِ تِلْكَ

الطُّوبَاءِ الْمُتَدَلِّيَةِ عَلَى دَارِ الْآخِرَةِ أَيِ الْجَنَّةِ. اللَّهُمَّ أَجِرْنَا وَ
 أَجِرْ وَالدِّينَا مِنَ النَّارِ وَ أَذْخِلْنَا وَ أَذْخِلْ وَالدِّينَا الْجَنَّةَ مَعَ
 الْأَبْرَارِ بِجَاهِ نَبِيِّكَ الْمُخْتَارِ آمِينَ

Jag tror på Gud, Hans änglar, Hans böcker, Hans profeter, livet efter detta, ödet, och att både det onda och goda är från Gud den Allsmäktige, att uppståndelsen efter döden är verklig, att paradiset är verkligt, att helveteselden är verklig, att förbönen är verklig, att Munkar och Nakir är verkliga och att Gud kommer att uppliva de som är i graven. Jag vittnar om att det inte finns någon gud utom Gud, och jag vittnar om att Muhammed är Hans profet.

O Gud, bevilja välsignelse till de ömtåligaste, de ädlaste, de mest fullkomliga, de vackraste frukterna i Tuba i Din nåd, han som Du har sänt som en barmhärtighet till alla världar och som ett medel för att vi ska uppnå den skönaste, mest rättvisa, renaste och mest upphöjda av frukterna i denna Tuba, vars grenar är utbredda över livet efter detta och paradiset. O Gud, skydda oss och våra föräldrar mot elden och led oss och våra föräldrar till Paradiset med de goda, av hänsyn till Din valda Profet. Amen.

O broder som studerar denna avhandling med ett öppet sinne! Säg inte "Varför kan jag inte omedelbart förstå detta "Tionde ord" i alla dess detaljer" och

bedrövas inte över att du inte förstår det helt. För till och med en mästare på filosofi som Ibn-i Sina sade att

الْحَشْرُ لَيْسَ عَلَى مَقَائِسَ عَقْلِيَّةٍ

"uppståndelsen kan inte förstås med rationella kriterier." Vi tror på uppståndelsen, men det kan inte förstås med förnuftet. På samma sätt har alla islams lärda enhälligt slagit fast uppståndelsen helt vilar på uppenbarelser och kan inte undersökas rationellt. Naturligtvis kan en sådan djupgående, och andligt upphöjd väg inte plötsligt bli förnuftets allmänna väg. Men vi skulle erbjuda tusen tack att den barmhärtige Skaparen har skänkt till oss så här mycket av vägen, med hjälp av den Allvise Koranens inspiration och Hans egen barmhärtighet, i en tid då tro genom imitation är förbi och ödmjuk acceptans har försvunnit. För det är nog för att frälsa vår tro. Genom att nöja oss med det vi har kunnat förstå, bör vi läsa om avhandlingen och sträva efter att öka vår förståelse.

En av anledningarna till att det är omöjligt att närma sig en rationell förståelse av uppståndelsen är att eftersom den stora uppståndelsen är en manifestation av det Stora Namnet, så är det endast genom att skåda och visa de stora gärningarna i den maximala manifestationen av det största av Guds namn liksom Hans andra namn att bevisa det som säkert och orubbligt tro att uppståndelsen är lika enkel som våren. Således ställs frågor och

demonstreras i detta "Tionde ord" (Uppståndelsen och livet efter detta) med hjälp av inspirationen i Koranen. Om det inte vore för denna strålgång, och om vår intelligens skulle lämnas till sina egna småaktiga öden, skulle det vara maktlöst och dömas till att tro på uppståndelsen genom imitation.

Första delen av ett viktigt komplement
och tillägg till det Tionde ordet

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ * وَلَهُ الْحَمْدُ
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ * يُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي
الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ * وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ
خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا
إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافُ السِّنِينَ
وَالْوَأْنِ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ
وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِعَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَسْمَعُونَ
وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَيُحْيِي بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرِهِ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلٌّ لَهُ قَانِتُونَ
وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ
الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

"I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn!"

"Prisa Guds härlighet då mörkret faller på och då morgonen gryr – allt lov och pris i himlarna och på jorden tillkommer Honom – och när dagen lutar mot afton och då middagshöjden passerats." (30:17-18)

"Han låter livet spira ur det som är dött och Han låter döden stiga fram ur det levande, och den jord som varit död ger Han nytt liv; och så skall [också] ni kallas att stiga fram [ur döden till ett nytt liv]. Till Hans under hör detta att Han har skapat er av jord och [nu] sprider ni er [över jorden som fullt utvecklade] människor." (30:19-20)

"Och till Hans under hör att Han har skapat hustrur åt er av er egen art, så att ni kan finna ro hos dem, och Han har låtit kärlek och ömhet uppstå mellan er. I detta ligger helt visst budskap till människor som tänker." (30:21)

"Och till Hans under hör skapelsen av himlarna och jorden och skillnaden mellan er i språk och hudfärg. I detta ligger helt visst budskap till de insiktsfulla." (30:22)

"Och till Hans under hör sömnen, som ni får njuta om natten och[likaså] om dagen, och [den möjlighet ni då har]

att söka det som Han i Sin godhet [beviljar er för er försörjning]. I detta ligger sannerligen budskap till dem som vill lyssna.” (30:23)

”Och bland Sina under visar Han er blixten, som inger både fruktan och hopp, och Han låter regn falla från skyn och ger på så sätt nytt liv åt den jord som varit död. I detta ligger helt visst budskap till människor som använder sitt förstånd.” (30:24)

”Och till Hans under hör att himlarna hålls uppe på Hans befallning [i sina lägen]. Och till sist, när Han kallar er att stiga fram ur gravarna, skall ni [alla] stiga fram.” (30:25)

”Honom tillhör allt och alla i himlarna och jorden – alla böjer sig under Hans vilja.” (30:26)

”Han är Den som inleder skapelsen och som, när tiden är kommen, skall förnya den; det är en lätt sak för Gud. Enbart de högsta egenskaper kan tillskrivas Honom i himlarna och på jorden. Han är den Allsmäktige, den Vise.” (30:27)

Dessa verser som har uppenbarats och dessa heliga högsta bevis som visar en aspekt av tron, läggs nu fram i den här ”Nionde strålen” som en djup mening och ett stort bevis. Det var en subtil indikation av gudomlig nåd att det i slutet av arbetet med titeln Muhâkemat (Resonemang), som är en inledning av Korantolkningen för trettio år sedan gamla Said skrev: ”Andra syftet: Två verser i Koranen som indikerar uppståndelsen kommer att tolkas och

förklaras: *I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtinges namn*". Men där slutade det, inget mer skrevs. Pris och tack till min skapare Herren, lika många som bevisen tecknen för uppståndelsen som trettio år senare har gett mig möjlighet att gå vidare med. Ja, nio eller tio år sedan skänkte Gud mig det Tionde och Tjugonionde ordet, två lysande verk som innehåller en mängd starka bevis och tolkningar av detta gudomliga påbud -

فَانْظُرْ إِلَى آثَارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

"Se där tecknen på Guds nåd – hur Han ger nytt liv åt jorden som varit död! Nytt liv skall Han [också] ge åt de döda! Han har allt i Sin makt." Koranen, 30:50. - Den första av de två verserna i fråga. De tystade dem som förnekade uppståndelsen. Och nu, nio eller tio år senare, presenterade han för mig den tolkning som finns i denna avhandling av den andra av dessa högsta verser, dessa ointagliga fästningar av tro i uppståndelsen. Följande Nionde strålen består alltså av de Nio upphöjda stationer med en viktig introduktion.

INTRODUKTION

[Denna introduktion består av två "punkter" som visar på ett omfattande resultat av de många andliga fördelarna och viktiga konsekvenserna av tron på uppståndelsen. I form av en kompakt beskrivning, en diskussion om hur nödvändig, faktiskt avgörande, det är för mänskligt liv, särskilt socialt liv, och en sammanfattning av ett allmänt bevis bland de många bevisen, lägger man fram hur uppenbar och otvivelaktig tron på uppståndelsen är.]

FÖRSTA PUNKTEN

Vi kommer att indikera fyra av de otaliga bevisen på detta faktum att tron på livet efter detta är grundprincipen och fundamentet för människans sociala och individuella liv samt grunden för hennes lycka och fullbordande:

FÖRSTA BEVISET: Barn, som utför en fjärdedel av mänskligheten, kan genom tanken på Paradiset uthärda död och bortgång som för dem förefaller så skräckinjagande och tragiskt. De kan på detta sätt finna andlig styrka i deras svaga och ömtåliga kroppar, och finna hopp som tillåter dem att leva ett liv i glädje, trots deras utsatta andliga läggning som snabbt ger vika för tårarna. Genom att tänka på Paradiset kan barnet, till exempel, säga "Min lillebror

eller vän har dött och blivit en fågel i Paradiset. Där sjunger han och lever ett liv finare än vårt.” Annars skulle inte bara deras ögon utan också själ, hjärta och intellekt börja gråta –vid synen av barn och vuxna som konstant dör runt omkring de och detta leda till att de skulle tappa sin styrka och moral så att de antingen skulle bryta samman eller blev som galna och eländiga djur.

ANDRA BEVISET: Gamla människor, som utgör en fjärdedel av mänskligheten, kan stå ut med närheten till graven endast genom tron på livet efter detta. Endast på så sätt kan de finna viss tröst i sin annalkande tillintetgörelse av detta världsliga liv, som de är så bundna till.. Endast genom hoppet om evigt liv kan de konfronteras med denna smärtsamma och sträckinjagande förtvivlan som uppstår, i deras sårbara själ och karaktär, i väntan på döden och tillintetgörelsen. Annars skulle alla dessa ärevördiga, ängsliga mödrar och fäder, i stort behov av lugn och säkerhet i hjärtat, uppleva en sådan upprördhet i själen och störning i hjärtat att världen skulle förefalla vara en mörk fängelsehåla och livet som en svår plåga.

TREDJE BEVISET: Det är bara tanken på Helvetet som får unga- källan och fundamentet till allt socialt liv- att hålla tillbaka sina turbulenta känslor och stormiga själar och passion för att begå försyndelser, förtrycka och förstöra och få dem att istället leva ett

fint, socialt liv. Fanns inte rädslan för Helvetet, skulle dessa berusade ungdomar följa principen om den starkes rätt och springa efter sina passioner och detta skulle göra världen till ett helvete för de svaga och maktlösa. De skulle sänka mänskligheten till ett tillstånd lågt och djuriskt.

FJÄRDE BEVISET: Mänsklighetens mest omfattande centrum i detta världsliga liv, den mest grundläggande resursen, dess paradiset, tillflyktsort och högborg i världslig lycka är familjelivet. Allas hem är som en liten värld för henne. Vitaliteten och glädjen hos hennes familj är beroende av allvarlig, uppriktig och hängiven respekt, av ädel, omsorgsfull och självuppoftande medkänsla. Detta ädla respekt och uppriktiga medkänsla i sin tur beror på en evig vänskap, ett odödligt band och tron på förekomsten av faderliga, sonliga och dotterliga, broderliga och vänskapliga relationer som ska finnas under en oändlig tid och i ett evigt liv. Man säger till exempel:

"Denna min hustru kommer att vara min ständiga livskamrat, i en evig värld och ett evigt liv. Om hon nu har blivit gammal och ful, spelar det ingen roll. För hon har en evig skönhet som kommer att visa sig i framtiden, och det är på grund av ett sådant evigt kamratskap som jag nu gör uppoffringar och visar henne medlidande."

Han kommer därmed behandla sin åldrande hustru med lika mycket kärlek, medkänsla och omsorg som

hon vore en vacker Houri. Annars skulle ett kamratskap som slutade i evig skiljsmässa efter ett par timmar av kroppsligt äktenskap utan tvekan vara ytligt, tillfälligt och ogrundat. Det skulle inte vara något mer än djuriskt falskt medlidande och tillgjord respekt. Andra intressen och kraftfulla känslor skulle uppstå och övervinna denna respekt och omsorg och göra detta världsliga paradiset till ett helvete.

En av de hundratals konsekvenser för tron på uppståndelsen avser således människans sociala liv. Om det stora antalet andra aspekter och fördelar av denna enskilda konsekvens härleds genom analogi av dessa fyra inser man att förekomsten av sanningen om uppståndelsen är lika säker som den sublimes sanningen om mänskligheten och dess universella behov. Existensen av behovet av livsmedel i människors magar är kanske ett mer uppenbart bevis för existensen av mat.. Om följderna av sanningen om uppståndelsen tas ifrån människan, kommer den viktiga, upphöjda och vitala mänskligheten att sjunka till tillståndet av ett kadaver, ett lik som mikrober livnärar sig på.

Låt sociologer, politiker och moralister som ägnar sig åt människans administration, moral och sociala liv, uppmärksamma! Hur avser de att fylla detta tomrum, och med vad kommer de att bota dessa djupa sår?

n ANDRA PUNKTEN

Vi lägger nu fram på ett extremt kompakt sätt ett bevis som utträder från vittnesmål till uppståndelsen från de övriga av trons pelare.

Alla de mirakel som indikerar Muhammeds uppenbarelser, (frid och välsignelse vare över honom) alla bevisen på hans profetskap och alla bevisen på hans sanningsenlighet vittnar tillsammans till och fastställer den verkliga sanningshalten i uppståndelsen. För genom hela sitt liv koncentrerade sig denna upphöjda skapelse, efter Guds enigheten, på uppståndelsen. Alla Hans mirakel och bevis, som styrker och låter styrka alla profeterna, vittnar om samma sanning. Likaså följs ordet "tron på profeterna" som uppenbarar bevittnelsen av ordet "tron på böckerna" och även detta vittnar om samma sanning. Alla de mirakel, bevis och sanningar som fastställer sanningshalten i Koranens mirakulösa förklaring vittnar om och bevisar att uppståndelsen kommer att ske. För ungefär en tredjedel av Koranen består av beskrivningar av livet efter detta och de flesta av de korta surorna börjar med mycket kraftiga verser om livet efter detta. Koranen förkunna denna sanning med tusentals verser, uttryckligen eller underförstått. Den bevisar och demonstrerar detta. Till exempel:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ
 زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ * إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا *
 إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ * إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ * عَمَّ
 يَتَسَاءَلُونَ * هَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ

"När solen lindas in [i mörker]" Koranen, 81:1.

"Människor! Frukta er Herre! Den Yttersta stundens omskakande händelser kommer att bli en svår [prövning]!" Koranen, 22:1.

"När jorden skälver i sitt [sista] skalv" Koranen, 99:1.

"När himlen rämtnar," Koranen, 82:1.

"När himlen brister i stycken," Koranen, 84:1.

"Vad frågar de varandra om?" Koranen, 78:1.

"Har du hört talas om Det som skall överskugga allt?" Koranen, 88:1.

Precis som dessa verser i början av trettio eller fyrtio suror med största säkerhet visar att sanningen om uppståndelsen är den viktigaste och mest avgörande sanningen om universum. På samma sätt demonstrerar och bevisar även andra verser olika bevis på samma sanning.

Är det alls möjligt att tron på uppståndelsen skulle vara osann, en tro gjord så uppenbar som solen genom ytterligare tusentals vittnesmål och påståenden från en Bok som bär på frukten av alla de många vetenskapliga och kosmiska sanningar som finns i den islamska vetenskapen, även om en enda indikation i en enda vers skulle räcka? Är de inte

omöjligt och absurt tusen gånger om, precis som att förneka solen, eller icke-existensen av universum? En kung sänder ibland ut en armé i strid bara för att visa att en enda indikation från honom inte ska kunna betraktas som en lögn, är det då alls möjligt att motsätta alla de tusentals ord, löften och hot från den allvarliga och ärorika Sultanen? Som bevis för denna sanning om uppståndelsen räcker det med en enda indikation från den ärorika Sultanen som i tretton århundraden har härskat oavbrutet över otaliga andar, intellekt, hjärtan och själar, inom området för rättfärdighet och sanning, och har administrerat och utbildat dem. Efter att ha demonstrerat och beviset denna sanning med tusentals tydliga bevis, är då inte den okunniga dåren som inte erkänner denna sanning värdig att plågas i helvetet och är det inte rättvist för honom att däri lida?

Likaså accepterar alla himmelska skrifter och heliga böcker, som var och en härskar över en viss epok, sanningen om uppståndelsen som den framställs upprepade gånger med detaljer förklaringar och tydliga sanningar i Koranen, som härskar över framtiden och alla epoker. Denna sanning som de odetaljerat och kortfattat nämner men som de starkt hävdar accepterar Koranens mål med tusen signaturer.

Vi kommer här att beskriva, på grund av dess relevans för temat om uppståndelsen, ett bevis på uppståndelsen taget från Avhandlingen om bön.

Detta bevis, om "Tron på livet efter detta" som stöds av andra av trons pelare, i synnerhet tron på profeterna och böckerna, är kort men kraftfull, vilket är tillräckligt för att upplösa alla tvivel.

I bön säger vi:

"O barmhärtige Herre! Genom den generösa profeten Muhammeds undervisning och den Allvise Koranens anvisning har jag insett att; Koranen och den generösa profeten Muhammed först och främst och alla de heliga böckerna och profeterna, vittnar och bevisar och pekar enhälligt att uppenbarelsen av alla Guds upphöjda och sköna namn som kan ses överallt i denna värld kommer att fortsätta i evigheten i ännu mer strålande form, att de gudomliga gåvorna, barmhärtiga manifestationerna och exemplaren som vi observerar i denna övergående värld kommer att bestå och fortsätta på ett mer lysande sätt i Paradiset, och de ivriga som skådar det korta livet i denna värld med glädje och följer varandra i kärlek, kommer att vara tillsammans för evigt i livet efter detta.

"Bortsett från de hundratals uppenbara koranverserna och bevisen, ger alla profeterna med sina upplysta själar, alla helgonen, som är poler för alla lysande hjärtan, och de sannfärdiga tjänarna som är källan från vilken alla lysande intellekt utgår, under ledning av Muhammed (frid och välsignelse över honom) och koranen tillsammans människan det

glada budskapet om evig lycka. Detta gör de med stöd av hundratals självklara mirakel och avgörande verser, de löften och hot Du har upprepat i alla himmelska skrifter och heliga böcker, alla Dina heliga namn och aspekter, såsom makt, barmhärtighet, nåd, visdom, prakt och skönhet, som nödvändiggör förekomsten av livet efter detta, värdigheten i Din prakt och styret i Ditt herravälde, och otaliga visioner och bevittnande, tro och övertygelser som du vet och har skådat, som förmedlar spåren och effekten av livet efter detta till oss. Vidare förkunnar de och vittnar med fast tro att helveteselden existerar för den vilseledda och Paradiset för den verkligt vägleda.

"O Allvise och Allsmäktige! O Medkännande och Barmhärtige! O Generöse, alltid trogen Sitt löfte! O Befallande och Lysande, Besittaren av prakt, storslagenhet och upphöjelse!

"Du är upphöjd och undantagen hundra tusen grader från att göra så många av Dina trofasta vänner framstå som lögnare, för att få vittnesmålen av så många av Dina namn och aspekter verka lögnaktiga, från att tillbakavisa och inte utföra det som en avgörande nödvändighet i Ditt herraväldes styre, från att avvisa otaliga böner och anhängan om livet efter detta från otaliga av Dina tjänare som du älskar och som genom sin bekräftelse av dig och sin lydnad till Dig gör sig älskade, och för att samtycka till förnekandet av uppståndelsen som gjorts av de

vilseledda som förolämpar Din härlighet och storslagenhet med sin upproriska otro och sitt förnekande av dina löften, som överskrider gränsen mot Din gudomliga storhet och attackerar barmhärtigheten i Ditt herravälde. Vi förkunnar hundra tusen gånger Din oändliga rättvisa, skönhet och barmhärtighet, och deras upphöjelse över sådana oändliga förtryck och styggelser. Vi tror med all vår styrka på sanningen och trovärdigheten som uppdagats av de hundratusentals sanningsenliga tjänarna, profeterna, renade och helgon, a, till skatterna i Din eviga barmhärtighet, till rikedomerna i Dina gåvor som döljs i det eviga riket, och de underbara och mirakulösa uppenbarelserna i Dina vackra namn som kommer att visas fullständigt i lyckans boning. Deras indikationer är sanna och riktiga, deras förutsägelser är sannfärdiga. De tror på att namnet "Sanning", som är källan, solen och beskyddaren av alla sanningar, och den största ljuset är den högsta sanningen om uppståndelsen. Med ditt kommando lär de ut detta inom sanningens sfär till Dina tjänare. De lär ut det som själva sanningen.

O Herre! Av hänsyn till den undervisning och de instruktioner de ger, skänk oss och studenterna av Risale-i Nur fullkomlig tro och ett fint slut på våra liv, och bevilja oss att ta del av deras förbön! Amen"

Alla de bevis som fastställer sanningshalten i Koranen och kanske i alla himmelska böcker, liksom alla mirakel och bevis som fastställer Din käraste tjänares och kanske alla profeters profetskap och pekar mot verkligheten i livet efter detta, som är den viktigaste delen av vad dessa påstår. Likaså vittnar mycket av bevisen för existensen och enheten av den Nödvändiga Existensen och indirekt till förekomsten och utvecklandet av lyckans boning och evighetens rike som är orsaken och manifestationen av herraväldet och gudomlighet. För, som vi kommer att lägga fram och visa nedan, förekomsten av den Nödvändiga Existensen, alla Hans attribut, de flesta av Hans namn och Hans egenskaper och aspekter som dominans, gudomlighet, nåd, visdom, rättvisa kräver förekomsten av livet efter detta som en nödvändighet, de kräver ett evigt rike som en nödvändighet och de kräver uppståndelsen som det nödvändiga syftet att straffa och belöna. Eftersom det finns en enighet, som existerar före och efter evigheten, måste det också finnas ett liv efter detta som är en evig orsak i dennes gudomliga styre.

Och eftersom man i kosmos och alla levande varelser kan skönja ett så storartat, klokt och omtänksamt absolut herravälde, måste det också finnas ett evigt rike av lycka vari alla ska träda in som bevarar Herreväldets storslagenhet från utrotning, Hans visdom från fåfänga och Hans omtänksamhet från grymhet.

Nu visar alla oändliga gåvor, välsignelser, all välvilja, frikostighet och barmhärtighet som vi skådar med våra ögon, till varje intellekt som inte har släckts, och varje hjärta som inte har dött, att ett medkännande och barmhärtigt väsen existerar bortom slöjan av det osynliga. Det finns och skall fortsätta att finnas, ett evigt liv i en evig värld som kommer att trygga Hans gåvor mot hån, Hans välsignelser mot svek, Hans välvilja mot fientlighet, Hans barmhärtighet mot plåga och hans frikostighet mot förräderi, och som gör gåvor till gåvor och välsignelse till välsignelse.

Varje vår arbetar en Maktens penna outtröttligt framför våra ögon och skriver på jordens begränsade yta in hundratusen sammanvävda böcker, alla utan minsta misstag. Ägaren av denna penna har lovat och svurit hundra tusen gånger att "Jag skall skriva, och få er att läsa, en vacker och odödlig bok skriven på en långt mer vidsträckt plats än detta och mycket lättare än boken som är skriven på ett rörigt och sammanvävt sätt på ett trångt ställe. Han nämner denna bok i alla Sina dekret. Det ursprungliga utkastet av boken har utan tvivel skrivits, dess uppsamling, spridning och fotnoter kommer också att skrivas. Registret över allas handlingar skall då föras in i den.

Jorden har en oerhörd vikt som hjärtat i kosmos, det är dess centrum, dess sammanfattning, dess

konsekvens och själva orsaken till dess tillkomst. Anledningen är den mångfald av varelser som finns på den och eftersom det är boningen, ursprunget, verkstaden och platsen för visning och sammankomst av hundratusentals olika ständigt föränderliga levande varelser. Trots sin ringa storlek har den gjorts jämställd med de vidsträckta himlarna. Därför kan man alltid läsa i de himmelska böckerna "Herren över himlarna och jorden".

Människosläktet är också av högsta vikt. De härskar över varje del av den jord vi har beskrivit, de har kontroll över de flesta av de skapade varelserna, de underordnar sig själv och samlar omkring sig nästan alla levande varelser, ordnar, visar och pryder konstverk utformade enligt sina önskningar och efter planen för sina egna behov och upprättar en förteckning över deras underbara variation, med varje art på sin egen plats, på ett så fint sätt att inte bara lockar blicken från människor och djinn, men också den uppskattande uppmärksamheten från invånarna i himlarna och hela kosmos, och till och med den beundrade blicken från Herren över hela kosmos. Människosläktet erhåller därmed ett stort värde och betydelse, och de visar vidare genom sin konst och vetenskap att de är anledningen till kosmos skapande, dess resultat och skapelsens värdefullaste frukt, att de verkar på jorden som Guds ställföreträdare. Människosläktet tillåts på grund av detta att dröja sig kvar i denna värld och deras straff

skjuts upp, trots deras upproriska och otrogna handlingar.

Men människan, som besitter den natur vi har beskrivit, är mycket svag och maktlös med avseende på dess grundläggande natur och uppförande. Trots denna svaghet och medellöshet, och de oändliga behov och smärtor människan lider under, finns det en mäktig, vis och barmhärtig Härskare som, på ett sätt helt bortom människans makt och vilja, skapar denna stora värld till ett magasin innehållande alla typer av mineraler och mat hon behöver och en butik lagrad med alla de varor hon önskar. Genom att bevilja hennes önskningar tar Härskaren hand om och vårdar mänskligheten.

Herren med dessa egenskaper älskar människan och gör sig älskad av människan. Han är evig och har eviga världar. Han utför allting rättvist och med visdom.

Men Härskarens storslagna styre och suveränitets kontinuitet kan inte rotas i detta korta världsliv och livslängd, denna tillfälliga och övergående jord. Dessutom förblir de många förtryckande och upproriska handlingarna som äger rum bland människor, som är i opposition och motsats till rättvisan, jämvikten och skönheten i kosmos samt deras förräderi, förnekande och otro mot sin Välgörare och Försörjare, ostraffade i denna värld, och de grymma och förrädiska tillbringar sina liv i

lätthet, medan de hjälplösa och förtryckta lever sina i misär. Själva kärnan i den absoluta rättvisan, av vilken spåren kan ses i hela kosmos, är helt emot och oförenlig med tanken på att de grymma och förrädiska, som skall dö med samma villkor som de förtryckta och förtvivlade, aldrig skulle uppstå.

Herren över kosmos har valt att ge den högsta rang och vikt till denna värld av alla världar i kosmos, och till människan av alla varelser i världen. På samma sätt har Han bland mänskligheten valt som sina vänner, profeterna, helgonen och de lärda som alla är renade och i lag med Herraväldets styre och som gör sig älskade av Skaparen genom tro och underkastelse. Han förädlar dem med mirakel och gudomligt stöd, och straffar deras fiender med himmelska slag.

Och genom att bland Sina dyrbara och älskade vänner välja deras ledare och stolthet, Muhammed, (frid och välsignelse över honom) lyser Han upp med sitt ljus under många århundraden halva jordklotet och en femtedel av mänskligheten. Det är som om kosmos har skapats för hans skull, alla dess syften uppenbaras genom honom, hans religion och hans Koran. Även om han förtjänar och är värd att ta emot belöning under en oändlig tid för de oändliga och värdefulla tjänster han har utfört har han beviljats en mycket kort livslängd på 63 år, med kamp och slit. Är det alls möjligt, tänkbart eller begripligt att han inte skulle uppstå, tillsammans med alla sina kamrater

och följeslagare? Att han nu inte skulle vara andligt levande? Att han skulle försvinna med ett evigt bortgång? Nej, tusen gånger nej!

Ja, hela kosmos och världens väsen kräver hans återupplivning, begär hans liv från kosmos Herre. Det Högsta tecknet, som utgör den Sjunde strålen, trettiofire enhälliga överenskommelser, var och en lika starka som berg, har bevisat att kosmos är en enda hands verk, en enda Härskares rike. De har tydligt visat att enigheten som är grunden i hela den fullkomliga gudomligheten. Det är genom enigheten hela kosmos tjänstgör som Skaparens lydiga tjänare och undergivna tjänstemän. Likaså är det genom ankomsten av livet efter detta att Hans fullkomlighet bevaras från nedgång och Hans absoluta rättvisa, från hånande och fullständigt förräderi, Hans universella visdom, från dåraktig fåfänga, Hans omfattande barmhärtighet, från oseriös plåga och Hans upphöjda makt från eländig maktlöshet.

Uppståndelsen skall ske, domedagen skall komma och boningar av belöning och straff kommer att öppna sina portar till följd av de åtta punkterna angivna ovan, åtta av de hundra punkterna som är kopplade till tron på Gud. Endast då kommer den sanna betydelsen och centraliteten av jorden och det sanna värdet och betydelsen av människan att uppfyllas.

Då kommer rättvisa, visdom, barmhärtighet och suveränitet från den vise Härskaren, som är Skaparen och Herren av jorden och människan, att manifesteras på nytt. Då kommer de sanna vännerna och hängivna älskarna av den evige Herren befrias från evig förintelse, och den största och mest värdefulla av dessa vänner få belöning för de heliga tjänster med vilka han har tillfredsställt hela kosmos. Då kommer fullkomligheten hos den eviga Härskaren att hävda sin upphöjelse, överlägsenhet och frihet från alla brister; Hans makt, dess frihet från all svaghet och Hans vishet, dess frihet från liderlighet.

Kort sagt: Eftersom Gud finns, så finns självklart livet efter detta. De tre av trons pelare som anges ovan vittnar och stryker uppståndelsen med alla sina bevis. Likaså nödvändiggör även de återstående trons två pelare i dessa ord "och i Hans änglar och i ödet och att allt gott och ont är från Gud" uppståndelsen och vittnar om och styrker på det mest kraftfulla sätt en evig värld.

Alla bevis, oändliga vittnesmål och diskurser som visar existensen av änglarna och deras funktioner av tjänande till Gud intygar också existensen av en andlig värld, en osynlig värld, en evig värld, en värld efter detta, lyckans boning som i framtiden ska besjålas av både människor och djinn, Paradiset och Helvetet. För änglarna kan se och träder in i dessa världar, med Guds tillåtelse, och alla stora änglar,

såsom Gabriel, som kommunicerar med människor, rapporterar existensen av dessa världar och enhälligt beskriver deras resa där. Precis som vi tveklöst vet förekomsten av den amerikanska kontinenten som vi själva aldrig har sett utan på grundval av rapporter från återvändande resenärer, så måste vi även på samma sätt med största övertygelse tro – som vi faktiskt gör – på förekomsten av det eviga riket, på livet efter detta, på Paradiset och Helvetet, på grundval av de rapporter som lämnats av änglarna, rapporter som har auktoriteten av hundratals obestridda berättelser.

Återigen, intygar alla de bevis som finns i Avhandlingen om Ödet som utgör det Tjugosjätte ordet, uppståndelsen, till utläggningen av förteckningen över gärningar och avvägningen av människors gärningar på den Stora vågen. För att registrera allt som är ämnat saker och ting inför våra ögon i ordningens och balansens tabeller, skriva in biografien över varje levande varelse i dess minne, i dess frö och andra tabeller, registrera alla andliga skapelsers gärningar, och i synnerhet människans, på andliga tavlor, ett så allomfattande öde, så klokt ämnande, så noggrant förtecknande, så skyddad inskrivande kan bara ske för ett permanent belöning och bestraffning som skall tilldelas i den Högsta domen till följd av en universell domstol. Annars skulle denna allomfattande och pedantiska förteckning och registrering vara helt meningslös och

onödig. Det skulle strida mot visdom och verklighet. Om dessutom inte uppståndelsen skulle ske skulle alla de verifierade betydelserna inskrivna i universums Bok med ödets penna förstöras. Detta är något helt omöjligt, något som är lika absurt och galet som förnekandet av universums existens.

Kort sagt: Trons fem pelare, tillsammans med alla deras bevis, indikerar och kräver förekomsten av uppståndelsen, förekomsten och utvecklandet av riket för livet efter detta. Det är för att det finns sådana imponerande och orubbliga pelare och bevis för sanningen om uppståndelsen, helt värdig sin upphöjdhed, att Koranen i mirakulös utläggning ägnar ungefär en tredjedel av dess innehåll åt uppståndelsen, gör den till grundstenen för alla dess sanningar och bygger allt på dess grund.

(Slut på introduktionen)

Andra delen av tillägget

Den första av nio stationer som omfattar de nio nivåerna av bevis på uppståndelsen anges mirakulöst i följande verser:

فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ * وَلَهُ
الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ *
يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ

"Prisa Guds härlighet då mörkret faller och då morgonen gryr – allt lov och pris i himlarna och på jorden tillkommer Honom – och när dagen lutar mot afton och då middagshöjden passerats. Han låter livet spira ur det som är dött och Han låter döden stiga fram ur det levande, och den jord som varit död ger Han nytt liv; och så skall [också] ni kallas att stiga fram [ur döden till ett nytt liv]." Koranen, 30:17-19.

Det uppenbara och självklara beviset i Guds dekret om uppståndelsen i denna vers kommer nu att läggas fram och tolkas, om Gud vill.²⁷

²⁷ Hela stationen har inte ännu skrivits men har tagits med här eftersom de är relevanta för ämnet om liv till uppståndelsen. Dessutom innehåller den en subtil och djupgående anspelning på pelarna av gudomligt bestämmande i slutet av ämnet om liv.

I samband med livets tjugoåttonde egenskap förklarades det att livet betraktar trons sex pelare och bevisar dem, den innehåller en serie av indikationer på deras sanning. Det viktigaste resultatet, frukten och orsaken till skapandet av kosmos är inget annat än livet, och livet kan i sin upphöjda sanning inte på något sätt begränsas till detta övergående, korta, bristfälliga och plågsamma världsliga liv. Snarare är syftet och resultatet av livets träd, vars praktfullhet kan härledas från dess tjugonio egenskaper, och frukterna av livets träd, det eviga livet och livet efter detta, livet i det eviga riket där även stenar, träd och jorden kommer att förses med liv. Annars följer det att livets träd, så ymnigt dekorerat med så betydande redskap, inte ger någon frukt, nytta eller sanning för levande varelser, i synnerhet människan som i sin substans och förmåga är tjugo gånger mer överlägsen än sparven och verkligen är den viktigaste och mest upphöjda av alla skapelser, kommer falla till en nivå tjugo gånger lägre än den för sparven. när det gäller hennes livslycka och bli till den mest olyckliga och förödmjukade av stackare.

Likaså kommer intelligensen, den mest värdefulla av gåvor, såra människohjärtat genom konstant reflektion över smärtor i det förflutna och rädsla för framtiden. Den kommer att blanda nio smärtor med varje njutning och därmed bli en katastrof för människan. Men detta är falskt till hundra grader. Livet i denna värld bevisar alltså trons pelare i livet

efter detta och visar framför våra ögon varje vår med mer än trehundra tusen exemplar av uppståndelsen.

Är det alls möjligt att en allsmäktig som härskar över allt, som utan dröjsmål förser och tillhandahåller, med visdom, omsorg och barmhärtighet, alla lämpliga instrument och verktyg som behövs för ditt liv, i din kropp, din trädgård och ditt hemland, som vet och hör den särskilda och partiella bönen som görs av magen för näring, för livets och överlevandets skull, som visar Hans acceptans av bönen genom otaliga läckra livsmedel och tillfredsställer magen- är det alls möjligt att ett sådant Väsen inte skulle vara medveten av dig eller höra dig? Att Han inte skulle ge dig medlen för evigt liv, människans högsta syfte? Är det möjligt att Han inte skulle acceptera den största, mest betydande, mest värdiga och mest universella bönen om evighet från människan genom att upprätta evigt liv och skapa paradiset? Är det möjligt att Han inte skulle höra de universella och envisa böerna från människan, den viktigaste skapelsen i kosmos, jordens sultan och resultat, en bön som ljuder genom himmel och jord, och inte ägna den samma uppmärksamhet eller bevilja den samma tillfredsställelse, som en liten mage? Är det möjligt att Han alltså skulle förneka sin fullkomliga visdom och oändliga barmhärtighet? Nej, hundra tusen gånger nej!

Är det återigen alls möjligt att Han skulle höra den hemligaste rösten hos den minsta av varelser, råda bot på dess smärta och bistå dess klagan, att Han skulle nära den med den största omsorg och omtanke, och få större varelser att tjäna den – är det alls möjligt att Han inte skulle göra allt detta och inte höra livets dånande rop, det största, mest värdefulla, mest eviga, och känsligaste av livsformer? Att han inte skulle ta hänsyn till dess mycket viktiga bön för evighet? Det skulle vara som att utrusta en enda soldat med största omsorg och helt ignorera den stora och lydiga armén! Som att se en partikel men helt ignorera solen! Som att höra en flugas surr men inte höra åskans då! Nej, hundra tusen gånger nej!

Återigen, kan intellektet alls acceptera att ett Allvist och Allmäktigt Väsen, vars barmhärtighet, kärlek och omsorg är oändlig, som älskar Sin egen konst, som gör Sig själv älskad och som älskar de som älskar Honom mycket mer– kan den acceptera att ett sådant Väsen genom bestående död skulle tillintetgöra ett liv som älskar Honom så mycket, som själv är älskvärd och som instinktivt tjänar sin Skapare, och, kärnan och pärlan av det livet, anden? Att Han skulle kränka och förolämpa Sin älskade i all evighet, att Han skulle skada hennes känslor och förneka Sig själv och få andra att förneka, mysteriet i Hans barmhärtighet och ljuset i Hans kärlek? Nej, hundra tusen gånger nej! Den absoluta skönheten som pryder skapelsen med dess manifestation och en absolut barmhärtighet som

får alla varelser att glädjas undantas utan tvekan från en sådan oändlig fulhet, sådan fullkomlig styggelse och skoningslöshet.

Slutsats: Med tanke på existensen av liv på jorden så finns det absolut människor som förstår livets mening och som inte missbrukar sina liv och skall få ett evigt liv i det eviga riket och eviga Paradiset. På detta tror vi.

Likaså visar skenet från glänsande föremål på jorden genom solens reflektion, det korta glittrandet av bubblor som spricker på havets yta och nya bubblor som uppstår i deras ställe och speglar en hel serie av imaginära solar, påtagligt att dessa sken är manifesterade speglingar av den enda solen. Dessa nämner på otaliga språk existensen av solen och med sina lysande fingrar pekar mot den.

På samma sätt lyser, genom den högsta manifestationen av namnet "Givaren av liv", den Levande och det Självpuppehållande, alla levande varelser på jorden och i havets djup genom Guds makt för att sedan försvinna bakom den osynliga slöjan, sägande "O evigt Levande" för att göra plats för de som följer efter. Detta utgör en rad vittnesmål till och indikationer av livet och den nödvändiga existensen av det Levande och Självpuppehållande Väsen.

Likaså pekar alla bevis som vittnar om gudomlig kunskap, vars spår är synliga i ordnandet av alla

varelser, alla bevis som fastställer förekomsten av en makt, vars vilja verkar genom hela skapelsen, alla argument som pekar mot en dominerande vilja och önskan i ordnandet och administreringen av kosmos, alla tecken och mirakel som intygar om profetskapet, medlen för Herrens tal och gudomlig uppenbarelse, och alla bevis- som vittnar om de sju gudomliga attributen, bevisar, vittnar om samt pekar enhälligt på den Levande och Självuppehållande Enheten. För om ett ting har förmågan att se, måste det också vara vid liv. Om det finns hörsel pekar detta på existensen av liv. Om det finns tal pekar detta på existensen av liv. Om viljan finns pekar detta på existensen av liv. På samma sätt vittnar attribut, vars existens har bevisats och är självklar genom dess verk över hela kosmos, såsom absolut makt, allomfattande vilja och fullständig kunskap med alla deras bevis om livet och den nödvändiga existensen av det Levande och Självuppehållande Enheten. De vittnar om det ständiga livet, som lyser upp hela kosmos med bara sin skugga och med en manifestation ger liv åt livet efter detta, med alla dess partiklar.

Livet är också kopplat till pelaren om tron på änglarna och bevisar det genom indikation. För det allra viktigaste resultatet med kosmos är livet, och de som utgör den mest spridda formen, vars exemplar förökas i enlighet med dess värde, som besjälar ständigt härberget i denna värld är då levande varelser som kommer och går. Vidare töms

jordgloben, som är fylld med så många levande arter, ständigt och fylls på med syftet att förnya och föröka dessa levande arter, liv skapas även i det mest värdelösa och ruttna av substanser, så att det finns, så att säga, en uppsamling av mindre varelser. Medvetandet och intellektet, som är livets destillerade kärna, samt anden, som är dess subtila och stabila substans, skapas överallt på jordklotet i största möjliga mångfald, som om hela världen har fått liv och gläds åt livet, intellektet, medvetandet och anden. Om vi tar i beaktande allt av det ovan anförda är det då helt omöjligt att himlakropparna, som är subtilare, mer lysande, större och mer betydande än hela jordklotet, skulle vara döda, livlösa och medvetlösa.

Det måste då finnas levande och medvetna invånare lämpliga för himlarna, solarna och stjärnorna, som skänker dem deras vitalitet, manifesterar syftet med skapandet av himlarna och är riktad mot den ärorika Skaparens tal. Dessa varelser är inga andra än änglarna. Likaså bevisar livets innersta kärna symboliskt pelaren om tron på profeterna. För kosmos skapades av hänsyn för livet, och livet är i sin tur en av den Levandes, Självuppehållandes och Eviges högsta manifestationer. Det är en av Hans mest fullkomliga mönster, en av Hans skönaste konstverk. Vidare visas det eviga livet genom profeterna och böckernas uppenbarelse. Om det inte fanns några böcker eller profeter, skulle det eviga livet förbli okänt. När en

människa talar, erkänns hon vara levande. Likaså är det profeterna och de uppenbarade böckerna som manifesterar orden och dekreten från det Väsen som, bakom den osynliga världen beslöjad av kosmos, talar, pratar och avger befallningar och förbud. Precis som livets existens i kosmos vittnar till den nödvändiga existensen av den Levande och Evige, pekar den också mot och bekräftar indirekt profeternas och böckernas uppenbarelse, som är strålarna, manifestationerna och relationerna till det eviga livet. Och särskilt Muhammeds (frid och välsignelse vare över honom) profetskap och uppenbarelsen av koranen, eftersom de är själva andan och intellektet i livet, deras sanningsenlighet är så odiskutabla som livets existens.

Precis som livet är den destillerade kärnan i kosmos, är också medvetandet och känslan livets destillerade kärnor. Intellektet är medvetandets kärna, destillerad från medvetandet och känslan, anden är den rena och obefläckade kärnan, den stabila och självständiga enheten av livet. Detsamma gäller Profeten Muhammeds (frid och välsignelse över honom) liv som både i dess yttre och inre aspekt är livets kärnas kärna, destillerad från livet och kosmos anda, och Muhammeds (frid och välsignelse över honom) profetskap är den renaste kärnan destillerad från känslan, medvetandet och intellektet i kosmos. Eller snarare är profeten Muhammeds (frid och välsignelse över honom) liv i dess yttre och inre

aspekter, som Hans verk vittnar om, själva kärnan i livet i kosmos. Muhammeds (frid och välsignelse över honom) profetskap själva ljuset och medvetandet i kosmos medvetande. Koranens uppenbarelse är som alla de levande realiteterna vittnar om andan i livet i kosmos och intellektet i dess medvetande.

Om ljuset i Muhammeds (frid och välsignelse över honom) profetskap skulle avvika och försvinna från kosmos så skulle kosmos dö. Om Koranen skulle avvika så skulle kosmos förlora sitt förnuft och jordgloben skulle förlora sitt förnuft och huvud. Dess yra, medvetslösa huvud skulle kollidera med en planet, vilket skulle medföra inträffandet av domedagen. Livet ser också till pelaren om tron på ödet och bevisar det indirekt. Eftersom livet är ljuset av den manifesterade världen och dominerar den och är resultatet och målet med existensen, och eftersom det är den mest omfattande avspeglings av universums Skapare och det mest fullkomliga exemplet på och indexet över Herraväldets verksamhet, och, låt det inte finnas några misstag i jämförelsen, det på sätt och vis som dess program. Den andliga världen, det vill säga det förflutna och framtiden, det vill säga det som har varit och kommer, kräver livets mysterium om att varelserna är predisponerade att anpassa sig till ordningen, regelbundenheten, tillkännagivandet och bevitningen, existensen av en specifik individ, och de kreativa kommandona, som i ett avseende är deras liv.

Ett träds ursprungliga frö och dess rot, liksom fröna i dess frukt och det slutliga utfallet, manifesterar alla en sorts liv, precis som trädet själv, i sanning vittnar de inom sig själv livets lagar mer subtila än trädets. Likaså vittnar fröna och roten från förra hösten, innan föreliggande vår, samt fröna och rotarna som lämnas till efterföljande vårar efter att denna vår har passerats, om manifestationerna av livet, precis som denna vår, och omfattas av livets lagar. På precis samma sätt har alla grenar och kvistar i det kosmiska trädet var och en ett förflutet och en framtid, och en kedja som består av det förflutna och framtida steg och omständigheter. De många olika existenserna och stadierna av varje art och varje medlem av en art, som existerar i den gudomliga kunskapen bildar en kedja kunskapsmässigt, och både dess externa existens och dess existens kunskapsmässigt är en manifestation av universellt liv som hämtar alla livets aspekter från dessa betydelsefulla och levande tavlor av ödet.

Det faktum att den osynliga världen – som är en form av den andliga världen – är full av livets väsen, materia och andar, som är livets substans och kärna, kräver och förutsätter med visshet att det förflutna och framtiden – som den osynliga världen också kallas och dess andra segment – också skulle ta emot livets manifestation. Dessutom visar den fullkomliga ordningen, de meningsfulla omständigheterna och de vitala frukterna som finns inneboende i alla tings

existens i Guds kunskap också på att allting har ett andligt liv.

En sådan manifestation av liv, som är ljuset som avges från den eviga livets sol, kan inte begränsas till denna manifesterade värld, denna tid, denna externa existens. Tvärtom tar varje värld emot manifestationen av detta ljus i enlighet med dess kapacitet och kosmos tillsammans med alla dess världar lever och lyser upp genom den. Annars skulle, som den vilseledda föreställningen under ett tillfälligt och skenbart liv, varje värld vara ett stort och fruktansvärt lik, en mörk ruin.

En bred aspekt på pelarna om tron på ödet och inträffandet förstås alltså genom livets mysterium och upprättas därigenom. Precis som livet och vitaliteten i den manifesterade världen och existerande, synliga objekt blir uppenbara genom deras ordning och dess konsekvenser, på samma sätt har de förflutna och framtida varelserna – som anses tillhöra den osynliga världen – en andlig existens och en sorts liv, samt en andlig närvaro i Guds kännedom. Verken av det andliga livet och närvaron ödet och inträffandet, och genom alla stadier och omständigheter av deras externa liv och existens.

Tredje delen av tillägget

En fråga med avseende på uppståndelsen.

Verser i Koranen, såsom den ofta upprepade

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

"Ett dån, ett enda, skall ljuda", Koranen, 36:29, och,

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ

"[Den Yttersta] stunden är ett ögonblicks verk", Koranen, 16:77., visar att uppståndelsen sker på ett enda ögonblick, ja, snabbare än så. Det begränsade intellektet kräver en konkret liknelse så att det kan acceptera och samtycka till detta oändligt mirakulösa och enastående händelse.

Svaret på frågan: Det finns tre frågor som rör uppståndelsen: Andarna kommer att återvända till kropparna, kropparna kommer att återuppväckas och kropparna kommer att uppstå.

DEN FÖRSTA FRÅGAN: En liknelse för andans återvändande till kroppen. Soldaterna i en mycket disciplinerad armé, som skingrats i alla riktningar för att vila, sammankallades med en högt upprepande trumpetstöt. Sur, Israfiles trumpet, är säkert inte mindre kraftfull än en armés trumpet, och

människans andar som, medan de fortfarande är i en värld efter evigheten och i partikelns rike, hör tilltalet "är jag inte er Herre" kommande från före evigheten och svarat "Ja' det är Du", är lydigare, mer disciplinerad och undergiven än soldaterna i denna armé. Det bevisades dessutom i det Trettionde ordet, genom ett konkret bevis, att inte bara andarna utan även alla partiklar är undergivna medlemmar i den gudomliga armén.

DEN ANDRA FRÅGAN: En liknelse för kroppens återuppväckande. Precis som i en stor stad, på en festlig kväll, kan hundra tusen lampor lysa från ett enda kraftverk, på ett enda ögonblick, utan att någon uppenbar tid har förflutit, är det även möjligt att slå på hundra miljoner elektriska lampor över hela världen från ett enda kraftverk. Om en skapelse från Gud den Allsmäktige, såsom elektricitet, en tjänare och ljusstake i Hans härberge, kan manifestera denna egenskap genom träning och disciplin från dess Skapare, så kan uppståndelsen också äga rum i en bråkdel av en sekund, inom ramen för de ordnade gudomliga visdomarnas lagar, som tusentals lysande tjänare, som elektricitet, representerar.

DEN TREDJE FRÅGAN: En liknelse för kroppens omedelbara uppståndelse; det sätt på vilket bladen i alla träd, som är tusen gånger mer än människorna, återställs i den mest perfekta formen, nästan identiskt med de från föregående vår, inom några dagar av

varje vår, det sätt på vilket alla blommor och frukter och blad i alla träd återskapas precis som de från föregående vår, så snabbt som blixten. Det plötsliga uppvaknandet, utbredningen och upplivandet av alla dessa otaliga frön, kärnor och rötter som är början på våren, på det sätt vilket träden, som liknar upprättstående skelett, plötsligt tar emot manifestationen av "uppståndelse efter död", upplivandet i de mest underbara formerna av otaliga medlemmar i alla klasser av små djur, särskilt uppståndelsen av flugor i sina stammar, och i synnerhet uppresandet, återupplivningen och uppståndelsen under loppet av några dagar varje vår, tillsammans med andra stammar, av medlemmarna i denna stam, fler än människosläktet, från Adams tid till idag, som ständigt lär oss tvagning och renlighet genom att ständigt rengöra sina ansikten, ögon, vingar och alltid smeker oss.

Denna värld är visdomens rike och livet efter detta är maktens boning. I denna värld sker därför, i enlighet med kraven i namnen den Allvise, Ordnaren, Förfogaren, Näringsgivaren, skapelsen av alla ting i viss utsträckning gradvis och sträcker sig över tiden. Detta krävs av Herrens visdom. Men eftersom makten och barmhärtigheten i livet efter detta är mer manifesterad än visdomen så skapas ting omedelbart utan behov av materia, tid eller fördröjning. Koranens mirakulösa utläggning förordnar anspelande på det faktum att det som i denna värld behöver en hel dag

eller ett helt år färdigställs i livet efter detta endast på ett ögonblick, blixtnabbt:

وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ

"[Den Yttersta] stunden är ett ögonblicks verk, ja, den är över ännu snabbare än så", Koranen, 16:77.

Om du vill förstå med fullständig visshet att uppståndelsen kommer på samma sätt som nästa vår kommer, ägna stor uppmärksamhet åt det Tionde ordet och det Tjugonionde ordet som båda behandlar uppståndelsen. Om du fortfarande inte tror på den såsom du tror på den kommande våren, kom då och för in ditt finger i mitt öga!

DEN FJÄRDE FRÅGAN: Världens död och den kommande uppståndelsen. Om en planet eller komet kolliderar med vår jordklot, vårt härberge på befallning av Gud, kan de förstöra vårt hem. Precis som ett palats som tagit tio år att färdigställa förstörs på en enda minut.

Fjärde delen av tillägget

قَالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي
أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ

"Vem kan ge liv åt förmultnade ben. Säg: 'Han som har skapat och gett liv åt de innan.'" Koranen, 36:78.

Som framgår av den tredje jämförelsen i den Nionde sanningen av det Tionde ordet kan någon betydande personlighet under en dag sammankalla en stor armé framför dina ögon. Om någon då skulle säga "den betydande personligheten är i stånd att kalla samman trupperna i sin armé, som varit utspridda för att vila, och kalla samman dem igen i bataljoner" och om du skulle säga "det tror jag inte på" vet du mycket väl vilken galenskap ditt förnekande skulle vara. Detsamma gäller ett Allsmäktigt och Allvetande Väsen som från ingenting registrerade och inrättade, genom kommandot "Var! - och det är", och alla partiklarna och kroppens subtila aspekter hos alla djur och andra levande varelser, som om de vore en armé med största möjliga ordning och kloka balans, och som varje århundrade, eller snarare vår, skapar hundratusentals olika arter och grupper av levande varelser som befolkar jorden,

var och en armé – ett sådant Väsen kan sammankalla, med en trumpetstöt från Israfil, alla elementarpartiklar och ursprungliga komponenter som åtnjuter gemensam bekantskap genom gemensam underkastelse till ordningen för den kropp som motsvarar en bataljon. Skulle du säga "hur kan detta vara?" eller anse det vara osannolikt, skulle det vara idiotiskt vansinne.

Ibland händer det i Koranen att, för att förbereda hjärtat för de underbara gärningar Han kommer att utföra i livet efter detta och för att förbereda sinnet för att acceptera dem, Gud nämner de underbara gärningar Han utför i denna värld som en sorts förberedelse. Alternativt kan Han ibland påminna om de underbara gärningarna Han kommer att utföra i framtiden och i livet efter detta på ett sådant sätt att vi är övertygade om dem i analogi med liknande gärningar vi observerar i denna värld. Ett exempel ges av versen:

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ

"Ser inte människan att hon är skapad av en droppe säd? Trots detta är hon nu vårt fiende!" Koranen, 16:4. och återstående verser i samma sura. Den Allvise Koranen bevisar alltså frågan om uppståndelsen i sju eller åtta olika former.

Den riktar först människans uppmärksamhet mot hennes ursprung. Det står "du ser hur du avancerat från en droppe säd till en droppe blod, från en

droppe blod till en formlös klump kött och från en formlös klump kött till mänsklig form. Hur kan då du förneka din andra skapelse? Det är precis samma sak som den första eller kanske en ännu enklare prestation för Gud." Gud hänvisar också till de stora gåvor Han skänkt till människan genom frasen:

الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا

"Han som har låtit er utvinna eld ur grönskande träd," Koranen, 36:80., och säger till människan: "Ett Väsen som skänkt er gåvor kommer inte att lämna er åt ödet, så att ni begravs för att sova utan att resa er igen?" Han antyder också följande: "Ni ser hur döda träd får liv och börjar grönska igen. Ni vägrar att se återupplivningen av era ben som liknar torr ved och avfärdar alltsammans som osannolikt. Är det alls möjligt att Den som skapar himlarna och jorden inte skulle ha befogenhet över människans liv och död, som är frukten av himlen och jorden? Skulle Han som förfogar över hela trädet inte bry sig om trädets frukt och lämna det till någon annan?"

Koranen säger vidare: "Det Väsen som kommer att återupprätta er till livet på uppståndelsen är sådan att hela kosmos är som Hans lydiga soldater. Det underkastar sig närhelst det hör kommandot,

"Var! – och det är." Koranen, 2:117.

Att skapa en vår är lika enkelt för Honom som att skapa en blomma. Att skapa hela djurriket är lika lätt

för Hans makt som att skapa en fluga. Ingen kan förringande utmana Hans makt genom att säga till Honom:

مَنْ يُحْيِي الْعِظَامَ

"Vem kan ge liv åt förmultnande ben?" Koranen, 36:78.

Därefter ser vi från versen,

فَسُبْحَانَ الَّذِي يَدِيهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ

"Stor är Han i Sin härlighet, Han som har herraväldet över allt i Sin hand!" Koranen, 36:83.

Han har tyglarna till all ting i sin hand, nyckeln till allting är i Hans ägo, Han växlar natten mot dag, vintern mot sommaren, med lika stor lätthet som om Han vände sidorna i en bok. Han är ett allsmäktigt, härligt Väsen som stänger dörren till denna värld och öppnar dörren till livet efter detta som om det vore två stationer. Detta är fallet. Som ett resultat av nämnda bevis,

وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

"...och ni skall [alla] föras åter till Honom.", Koranen, 10:56., det vill säga, Han kommer att ta er tillbaka till livet från era gravar, ta er till uppståndelsen och döma er i den Stora närvaron.

Dessa verser förbereder sinnet och gör hjärtat redo att acceptera uppståndelsen, för de har demonstrerat parallellerna till uppståndelsen i världsliga processer. Ibland händer det också att Han nämner gärningar

som tillhör livet efter detta på ett sådant sätt att uppmärksamhet riktas mot deras världsliga paralleller, så att inget utrymme lämnas åt tvivel och förnekelse. Exempel på detta är de suror som introduceras med dessa verser:

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ إِذَا السَّمَاءُ انفَطَرَتْ
إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

"När solen lindas in [i mörker]", Koranen, 81:1.

"När himlen rämtnar," Koranen, 82:1.

I dessa Suror, nämner Gud uppståndelsen och de stora förändringarna samt de gudomliga handlingarna som skall ske vid den tidpunkten, på ett sådant sätt att människan funderar över deras världsliga paralleller som hon ser på jorden, som till exempel under hösten och våren, och sedan, med vördnad i hennes hjärta, med lätthet acceptera det som intellektet annars skulle tillbakavisa. Att till och med ange den allmänna betydelsen av de tre nyss nämnda surorna skulle ta mycket lång tid. Därför skall vi bara visa en enda mening som ett exempel på det hela. Med orden,

إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ "när sidorna öppnas,"

Följande kan uttydas av Gud den Allsmäktiges ord: På uppståndelsens dag kommer allas gärningar att uppenbaras på en sida. Det kan verka mycket märkligt och helt utom räckhåll för förnuftet. Men som suran antyder har, precis som våren är en

parallell till andra frågor, även "sidornas öppnande" en mycket tydlig parallell. Varje fruktbärande träd, varje blommande växt har sina gärningar, åtgärder och funktioner. De utför en viss typ av tjänande, beroende på det sätt på vilket de har manifesterat de andliga Namnen. Alla dess gärningar och livshistoria är inskrivna i alla dess kärnor, frön som ska växa fram nästa vår på en annan del av marken. Genom sina former och utseenden manifesterar de på ett uppenbart sätt sina mödrars och ursprungs gärningar samtidigt som de med sina grenar, kvistar, blad, blommor och frukter visar sidorna över gärningarna. Han som utför dessa visdomsfulla, bevarande, påtänkta och subtila handlingar inför våra ögon säger: إِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ "När sidorna öppnas".

Jämför andra frågor med denna analogi och utläs sanningen om du har förmågan.

Låt oss hjälpa dig med versen إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ "När solen lindas in [i mörker]" som hänvisar till en lysande liknelse och antyder om dess parallell:

För det första: Gud den Allsmäktige har fört åt sidan gardenerna för icke-existensen, etern och himlarna och har frambringat från sin skattkammare av nåd, för att visa upp för världen; solen - en juvel-liknande lampa som lyser upp världen. Efter att ha slutit världen kommer Han att linda in juvelen igen i slöjorna och föra bort den.

För det andra: Solen kan avbildas som en tjänsteman med uppgiften att distribuera ljus över jordgloben, och få den och mörkret att efterfölja varandra. Varje kväll beordras tjänstemannen att samla ihop och gömma sin värdefulla vara - ljuset. Ibland dämpar en slöja av moln dess sken. Vid andra tillfällen kan det vara så att även månen bildar en slöja och hindrar solens uppgift. Precis som tjänstemannen har sina varor och huvudbok upplagda för inspektion, kommer den också en dag befrias från sina plikter. Även om det inte finns någon anledning till dess avskedande finns det två mörka fläckar på solen –små, men riskerar att växa – som en dag kommer att växa till en punkt att solen, genom ett gudomligt kommando, kommer att ta tillbaka det ljus som sveper runt jorden, och svepa det runt sig själv. Den kommer att få höra: "Kom, din uppgift på jorden är nu klar. Gå till Helvetet och bränn de som har dyrkat dig och därmed i trolöshet hånat en lydig tjänare som du." Med sitt eget ärrade, svarta ansikte, kommer den att läsa upp dekretet

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ " När solen lindas in 'i mörker'" .

Femte delen av tillägget

De hundra tjugofyra tusen profeterna, som enligt säkra hadither är den valda delen av mänskligheten, har enhälligt och i överensstämmelse rapporterat, delvis på grund av direkt vision och dels på grund av absolut visshet, att livet efter detta finns och att alla varelser kommer att föras hit som Universums Skapare bestämt har lovat. Likaså har ett hundra tjugofyra miljoner helgon, som bekräftar profeternas rapporter genom upptäckt och vittnande, avgett vittnesmål till existensen av livet efter detta i form av säker kunskap och även burit vittne om existensen av livet efter detta. Alla namn för den Allvise Skaparen av kosmos nödvändiggör också existensen av ett evigt rike genom de manifestationer de visar i den här världen.

Vidare nödvändiggörs förekomsten av livet efter detta av den oändligt eviga makten, den obegränsade och exakta eviga visdomen, som varje vår återupplivar otaliga döda träd spridda över hela jorden med befallningen "Var! – och det är", och får de att uppnå "uppståndelsen efter döden", och återupplivar tre hundra tusen olika arter av alla de olika grupperna av växter och nationer av djur, som hundratusentals olika exemplar på uppståndelsen.

Förekomsten av livet efter detta nödvändiggörs också av en Evig Visdom och Permanent Nåd som på ett underbart och angelägen sätt upprätthåller alla de levande varelser som är i behov av näring och som visar varje vår, under en kort period, oändligt många olika sorter av utsmyckning och skönhet. Slutligen finns det självklara beviset och indikeringen som ges av den intensiva, orubbliga och permanenta kärleken i evigheten, längtandet efter odödlighet och hopp om varaktighet hos människan, den mest älskade skapelsen av Universums Skapare, vars omsorg för alla varelser i kosmos är som störst.

Allt det ovan anförda bevisar så starkt att efter denna övergående värld kommer en evig värld, ett liv efter detta, ett rike av lycka som vi är tvungna att acceptera så obestridligt som vi accepterar existensen av denna värld.²⁸

²⁸ Från denna jämförelse kan man förstå hur lätt det är att göra ett positivt bejakande och hur svårt det är att förneka och neget. Om någon, till exempel, skulle säga "det finns någonstans på denna jord en underbar trädgård med konserverad mjölk" och någon annan skulle säga "det finns inte" behöver bejakaren bara peka på den plats där trädgården finns eller visa några frukter för att bevisa sitt påstående. Förnekaren däremot måste inspektera och visa hela världen för att rättfärdiga sin negation. Så även vittnesmålen från två sannfärdiga vittnen är tillräckligt för att fastställa existensen av Paradiset, alldeles oavsett de hundratusentals spår, frukter och indikationer som demonstreras av de som hävdar dess existens. De som förnekar detta måste undersöka, utforska och sälla det oändliga kosmos och den

En av de viktigaste lärdomarna som vi fått genom den Allvise Koranen, är tron på livet efter detta. Denna tro är så fast och innehåller i sig själv så mäktiga hopp och tröst att om en person angrips av ålderdom hundratusen gånger, kommer trösten från denna tro vara fullt tillräcklig. Vi äldre människor bör säga "Prisad vare Gud för trons fullkomlighet", och glädjas åt ålderdomen.

oändliga tiden innan de kan bevisa deras förnekelse och visa på Paradisets icke-existens. Så, mina äldre bröder förstå hur stark tron är på livet efter detta.

INDEX

UPPSTÅNDELSEN OCH LIVET EFTER DETTA 5

Varje by måste ha sin ledare, liksom varje nål måste ha sin hantverkare och ägare. Och varje bokstav skrivas av någon. Hur kan det då komma sig att ett så extremt välordnat kungarike inte kan ha någon härskare?

INTRODUKTION 28

För att skapa allting från ett enda ting och göra allt till ett enda ting är en uppgift möjlig endast för alltings Skapare.

TOLV SANNINGAR 37

Du kommer också att förstå att alla dessa övergående föremål inte har skapats för att tillintetgöras, för att visas för en kort stund och sedan försvinna. Syftet för deras skapelse är kanske att sammansättas i existens och få önskad form, så att de kan noteras, deras avbildning bevaras, deras betydelse tillkännages och deras resultat registreras.

SLUTSATS 94

"Att skapa er alla och låta er uppstå på nytt är detsamma som [att skapa] en enda människa [och låta henne återuppstå]"

FÖRSTA DELEN 104

Eftersom Gud finns, så finns självklart livet efter detta.

ANDRA DELEN 127

Han låter livet spira ur det som är dött och Han låter döden stiga fram ur det levande, och den jord som varit död ger Han nytt liv; och så skall [också] ni kallas att stiga fram [ur döden till ett nytt liv]."

TREDJE DELEN 138

Det finns tre frågor som rör uppståndelsen: Andarna kommer att återvända till kropparna, kropparna kommer att återuppväckas och kropparna kommer att uppstå.

FJÄRDE DELEN 142

"Vem kan ge liv åt förmultnade ben. Säg: 'Han som har skapat och gett liv åt de innan.'"

FEMTE DELEN 149

Prisad vare Gud för trons fullkomlighet

